

Dagmir Długosz

Dyrektor Departamentu Służby Cywilnej
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Redaktor Naczelny

Szanowni Państwo!

Oddajemy w Państwa ręce pierwszy numer Naszego Wspólnego elektronicznego pisma „Przegląd Służby Cywilnej”.

W 2009 r. zaszły zasadnicze zmiany w administracji rządowej. 24 marca br. weszła w życie nowa ustawa o służbie cywilnej, która przywróciła centralny organ administracji rządowej – Szefa Służby Cywilnej. 14 kwietnia Prezes Rady Ministrów, konstytucyjny zwierzchnik służby cywilnej, powołał na stanowisko Szefa Służby Cywilnej Pana Sławomira Marka Brodzińskiego. Do służby cywilnej powróciła większość wysokich stanowisk państwowych. Kontynuujemy, zgodnie z ustawą, dzieło budowy jednolitego i spójnego systemu służby cywilnej w Polsce, w czym pismo, które Państwu prezentujemy, będzie – mamy nadzieję – pomocne.

Periodyk adresujemy do Wszystkich Państwa – ponad 120 tysięcy członków korpusu służby cywilnej, pracujących na rzecz organów państwa w ok. 2250 urzędach. Chcemy, by był on zarówno źródłem wiedzy o wprowadzanych w służbie cywilnej rozwiązaniach, jak i forum wymiany doświadczeń, opinii i poglądów na wszelkie tematy dotyczące administracji.

W kolejnych numerach znajdziecie Państwo relacje z prac Szefa Służby Cywilnej, Rady Służby Cywilnej oraz z konferencji i spotkań organizowanych przez Departament Służby Cywilnej KPRM. Na bieżąco będziemy Państwa informować o nowych rozwiązaniach z zakresu zarządzania służbą

Dyrektor Departamentu Służby Cywilnej KPRM Dagmir Długosz.
Fot. A. Kalita/DSC KPRM.

cywilną, jej budżetu oraz realizowanych w ramach służby cywilnej projektach.

Pragniemy, by doświadczenia najlepszych stały się udziałem wszystkich. Dlatego otwieramy łamy działu „Dobre praktyki zarządzania” dla prezentacji najlepszych rozwiązań z zakresu zarządzania i funkcjonowania urzędu. Proponujemy dyskusje w ramach naszego Klubu Dyskusyjnego, służące wypracowaniu najlepszych dla administracji rozwiązań. Zachęcamy do dzielenia się z nami nowinkami i ciekawostkami na łamach internetowej SC Café.

Chcielibyśmy także poznać Państwa opinie, uwagi i komentarze nt. zaproponowanej formuły pisma oraz Państwa oczekiwania co do kształtu i wizji periodyku, dlatego zachęcamy do udziału w internetowym badaniu ankietowym „Moje pismo”, jak i do e-mailowych bądź telefonicznych kontaktów z nami.

Mamy nadzieję, że pismo stanie się swoistym forum wymiany informacji na wszelkie tematy dotyczące administracji, czego Państwu i Nam życzę.

W numerze m.in.:

- ♦ Powołanie Szefa Służby Cywilnej
- ♦ Powołanie Rady Służby Cywilnej
- ♦ Organy służby cywilnej
- ♦ Wyższe stanowiska w służbie cywilnej
- ♦ Prace nad strategią zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej
- ♦ Administracja rządowa po 24 marca 2009 r. – nowa ustawa o służbie cywilnej
- ♦ Akty wykonawcze do ustawy o służbie cywilnej
- ♦ Służba cywilna w Polsce – cztery ustawy w 12 lat
- ♦ Główne zadania Departamentu Służby Cywilnej KPRM w 2009 r.

Powołanie Szefa Służby Cywilnej

14 kwietnia 2009 r. Prezes Rady Ministrów **Donald Tusk**, po zasięgnięciu opinii Rady Służby Cywilnej, powołał **Sławomira Marka Brodzińskiego** na stanowisko Szefa Służby Cywilnej.

15 kwietnia br. Szef Służby Cywilnej złożył przed Prezesem Rady Ministrów ślubowanie – *Obejmując stanowisko Szefa Służby Cywilnej, uroczyście ślubuję dochować wierności postanowieniom Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności strzec zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa w urzędach administracji rządowej przez korpus służby cywilnej, a powierzone mi obowiązki wypełniać sumiennie i bezstronnie.*

Premier Donald Tusk, gratulując Szefowi Służby Cywilnej objęcia stanowiska, zwrócił uwagę, że misja, której się podjął, nie będzie prosta. Podkreślił też, że oczekiwania stawiane przed służbą cywilną będą coraz większe.

Centralny organ administracji rządowej – Szefa Służby Cywilnej wprowadziła ustawa o służbie cywilnej z 21 listopada 2008 r.

Kierujący służbą Szef Służby Cywilnej podlega bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów, konstytucyjnemu zwierzchnikowi korpusu służby cywilnej.

Premier Donald Tusk wręcza nominację Szefowi Służby Cywilnej Sławomirowi Markowi Brodzińskiemu, KPRM.

Fot. T. Gzell/PAP.

Po nominacji, w uzgodnieniu z Prezesem Rady Ministrów, Szef Służby Cywilnej **Sławomir Marek Brodziński** wyznaczył spośród urzędników służby cywilnej Dyrektora Departamentu Służby Cywilnej KPRM **Dagmira Długosza** jako osobę zastępującą.

Na podstawie komunikatu Centrum Informacyjnego Rządu
oprac. D.G

Sławomir Marek Brodziński

Urodził się w Knurowie k. Gliwic w 1950 r.

Absolwent Wydziału Górniczego Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Doktor inżynier.

W latach 1995–2009 ukończył kilkadziesiąt szkoleń i kursów z zakresu administracji rządowej (w tym służby cywilnej), zarządzania jakością i funduszami strukturalnymi. Absolwent Polsko-Holenderskich Europejskich Studiów Podyplomowych.

W latach 1974–1983 nauczyciel akademicki na Politechnice Śląskiej, a potem do 1990 r. adiunkt naukowo-badawczy w Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG w Gliwicach.

W latach 1980–1981 uczestniczył w reformach akademickich, w 1986 r. wyróżniony zespołową Nagrodą Ministra Przemysłu.

Od 1991 r. w centralnej administracji rządowej w Wyższym Urzędzie Górniczym w Katowicach (m.in. dyrektor Biura Szkolenia, Postępu Technicznego i Współpracy, dyrektor Gabinetu Prezesa, dyrektor generalny 1998–2006) oraz w Głównym Urzędzie Statystycznym – dyrektor generalny w latach 2006–2009.

Podczas pracy w WUG organizował służbę cywilną w urzędach górniczych. Pod jego kierownictwem urząd uzyskał certyfikat ISO 9001 oraz Regionalną Nagrodę Jakości. W latach 1992–2004 był zastępcą redaktora naczelnego miesięcznika WUG „Bezpieczeństwo Pracy i Ochrona Środowiska Naturalnego w Górnictwie” oraz sekretarzem generalnym międzynarodowej organizacji World Mining Congress (1998–2004).

W latach 2006–2009 zarządzał zasobami GUS oraz reorganizacją urzędu.

Urzędnik służby cywilnej (2001).

Jest żonaty, ma syna.

Organy służby cywilnej

w świetle Konstytucji RP i ustawy o służbie cywilnej z 21 listopada 2008 r.

Prezes Rady Ministrów

- konstytucyjny zwierzchnik służby cywilnej,
- powołuje i odwołuje Szefa Służby Cywilnej oraz członków Rady Służby Cywilnej,
- wydaje akty wykonawcze do ustawy o służbie cywilnej,
- określa, w drodze zarządzenia, wytyczne w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz zasady etyki korpusu służby cywilnej,
- powołuje Wyższą Komisję Dyscyplinarną Służby Cywilnej;
- na wniosek Szefa Służby Cywilnej może przeprowadzać kontrole w urzędach administracji rządowej w zakresie realizacji ustawy.

Szef Służby Cywilnej

- czuwa nad przestrzeganiem zasad służby cywilnej,
- kieruje procesem zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej,
- gromadzi informacje o korpusie służby cywilnej,
- przygotowuje projekty aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej,
- planuje, organizuje i nadzoruje szkolenia centralne w służbie cywilnej,
- upowszechnia informacje o służbie cywilnej,
- zapewnia warunki upowszechniania informacji o wolnych stanowiskach pracy,
- prowadzi współpracę międzynarodową w sprawach dotyczących służby cywilnej,
- sprawuje nadzór nad zgodnym z przepisami prawa przebiegiem postępowania kwalifikacyjnego,
- dokonuje mianowań w służbie cywilnej,
- wydaje zgodę na ubieganie się o konkretne stanowiska przez osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego,
- współdziała z ministrem właściwym ds. finansów publicznych w zakresie przygotowywania oraz wykonywania budżetu państwa w części dotyczącej wynagrodzeń i szkoleń członków korpusu służby cywilnej,

- monitoruje i nadzoruje wykorzystanie środków finansowych przeznaczonych na wynagrodzenia i szkolenia członków korpusu służby cywilnej,
- przygotowuje projekt strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, zawierający diagnozę służby cywilnej, określenie celów strategicznych, systemu realizacji oraz ram finansowych,
- przedstawia Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie o stanie służby cywilnej i o realizacji zadań tej służby,
- może skierować swojego przedstawiciela w celu obserwacji przebiegu procesu naboru przeprowadzanego na wyższe stanowisko w służbie cywilnej,
- przenosi na stanowisko dyrektora generalnego urzędu członka korpusu służby cywilnej albo zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, wybraną spośród osób wyłonionych w drodze naboru na to stanowisko,
- przenosi urzędników służby cywilnej,
- udziela dyrektorowi generalnemu urzędu zgody na podjęcie zajęcia zarobkowego,
- może tworzyć zespoły jako organy opiniotwórcze lub doradcze w sprawach należących do zakresu działania Szefa Służby Cywilnej,
- może określić, w drodze zarządzenia, standardy zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.

Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

- na wniosek Szefa Służby Cywilnej dysponuje środkami z rezerwy budżetowej na modernizację służby cywilnej,
- uzgadnia z Szefem Służby Cywilnej warunki przyznawania urzędom dofinansowania na realizację strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej oraz w celu wdrożenia standardów, wytycznych i zasad dotyczących służby cywilnej.

Oprac. Wydział Zarządzania Kadrami
Służby Cywilnej DSC KPRM

RADA SŁUŻBY CYWILNEJ

Powołanie Rady Służby Cywilnej

Organ opiniodawczo-doradczy Prezesa Rady Ministrów

2 kwietnia 2009 r. Prezes Rady Ministrów **Donald Tusk** powołał 15-osobową **Radę Służby Cywilnej**, w skład której weszli przedstawiciele klubów parlamentarnych i Prezesa Rady Ministrów. Na przewodniczącego RSC premier wyznaczył **Adama Leszkiewicza**.

Szef KPRM Tomasz Arabski wręcza akt powołania przewodniczącemu RSC Adamowi Leszkiewiczowi, KPRM.

Fot. G. Rogiński/CIR.

Wiceprzewodniczącym, na wniosek przewodniczącego, Rada wybrała **Krzysztofa Kicińskiego**, przewodniczącego byłej Rady Służby Publicznej.

Skład Rady:

Przedstawiciele klubów parlamentarnych:

poseł **Witold Gintowt-Dziewałtowski**

poseł **Artur Górski**

poseł **Stanisław Huskowski**

senator **Zbigniew Meres**

dr **Krzysztof Szczerski**

poseł **Wiesław Woda**

poseł **Anna Zielińska-Głębocka**

Przedstawiciele Prezesa Rady Ministrów:

Adam Leszkiewicz – przewodniczący RSC

prof. dr hab. **Krzysztof Kiciński** – wiceprzewodniczący RSC

Kazimierz Barczyk

Maciej Graniecki

dr hab. **Barbara Jaworska-Dębska**

Wojciech Kobus

dr **Stanisław Mazur**

Piotr Stachańczyk.

Akty powołania członkom nowej Rady wręczył szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów **Tomasz Arabski**. W uroczystości w KPRM wzięli także udział: dyrektor Departamentu Służby Cywilnej **Dagmir Długosz** i zastępca dyrektora **Maria Reutt**.

D.G.

Zadania Rady Służby Cywilnej

Do zadań Rady, jako organu opiniodawczo-doradczego Prezesa Rady Ministrów, należy wyrażanie opinii m.in. w sprawach:

- dotyczących służby cywilnej przedstawianych jej przez Prezesa Rady Ministrów lub Szefa Służby Cywilnej oraz z własnej inicjatywy,
- projektu strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej,
- projektu ustawy budżetowej w części dotyczącej służby cywilnej oraz corocznego wykonania budżetu państwa w tym zakresie,
- proponowanego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w zakresie służby cywilnej,
- projektów aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej,
- planu szkoleń centralnych w służbie cywilnej,

- etyki korpusu służby cywilnej,
- dotyczących powołania i odwołania Szefa Służby Cywilnej, w zakresie określonym w ustawie.

Rada także m.in.:

- ocenia przebieg postępowań kwalifikacyjnych w służbie cywilnej,
- może wystąpić do Szefa Służby Cywilnej z wnioskiem o zajęcie stanowiska w sprawach określonych przez Radę w zakresie stosowania zasad służby cywilnej.

Obsługę prac Rady zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

□

Adam Leszkiewicz

Urodził się 4 sierpnia 1969 r. w Krakowie. Absolwent trzech akademii krakowskich: teologicznej, pedagogicznej i ekonomicznej. Doktorant krakowskiej Akademii Ekonomicznej. Ukończył liczne kursy i szkolenia dotyczące administracji publicznej, zarządzania jakością i funduszami oraz *public relations*.

W latach 1995–1997 pracował jako dziennikarz radiowy. W 1998 r. był rzecznikiem prasowym i dyrektorem Gabinetu Wojewody Tarnowskiego.

Współtwórca Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego, koordynator wielu inicjatyw samorządowych, m.in. konkursu na wzorcowy urząd w Małopolsce.

Od 1999 r. do 2002 r. pełnił funkcję zastępcy dyrektora Kancelarii Marszałka Województwa Małopolskiego w Krakowie. W latach 2002–2006 dyrektor Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego. Pod jego kierownictwem urząd zdobył Polską Nagrodę Jakości, tytuł Lidera

Informatyki i został laureatem programu Inwestor w Kapitał Ludzki. Urząd ten był pierwszym w Polsce, który wdrożył zintegrowany system zarządzania.

W 2001 r. uzyskał uprawnienia do zasiadania w radach nadzorczych spółek Skarbu Państwa. Przewodniczył radom nadzorczym w Tarnowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego SA i Miejskim Przedsiębiorstwie Wodno-Kanalizacyjnym SA w Warszawie.

Od stycznia do listopada 2007 r. sekretarz m.st. Warszawy odpowiedzialny m.in. za organizację urzędu, administrację, kulturę i decentralizację zarządzania miastem. Pełnomocnik prezydenta stolicy ds. systemu zarządzania jakością i etyką.

W listopadzie 2007 r. objął stanowisko podsekretarza stanu, zastępcy szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Odpowiadał m.in. za służbę cywilną, fundusze europejskie, budżet zadaniowy, administrację Kancelarii, pracowników samorządowych, gospodarowanie nieruchomościami.

Od 29 kwietnia 2009 r. podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa.

Podstawy prawne funkcjonowania służby cywilnej

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej

Artykuł 153:

1. W celu zapewnienia zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa, w urzędach administracji rządowej działa korpus służby cywilnej.
2. Prezes Rady Ministrów jest zwierzchnikiem korpusu służby cywilnej.

- Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (DzU z 2008 r. nr 227, poz. 1505).

Poprzednio obowiązujące ustawy o służbie cywilnej:

- Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (t.j. DzU z 1949 r. nr 11, poz. 72),
- Ustawa z dnia 5 lipca 1996 r. o służbie cywilnej (DzU z 1996 r. nr 89, poz. 402 ze zm.),
- Ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (DzU z 1999 r. nr 49, poz. 483 ze zm.),
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (DzU z 2006 r. nr 170, poz. 1218 ze zm.).

□

W kierunku jednolitego systemu służby cywilnej

Pierwsze spotkanie Szefa Służby Cywilnej z dyrektorami generalnymi urzędów

17 kwietnia 2009 r. w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów odbyła się uroczystość przeniesienia dyrektorów generalnych urzędów administracji rządowej z wysokich stanowisk państwowych na wyższe stanowiska w służbie cywilnej. W uroczystości, której przewodniczył Szef Służby Cywilnej **Sławomir Marek Brodziński** wzięli udział m.in.: zastępca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, przewodniczący Rady Służby Cywilnej **Adam Leszkiewicz**, dyrektor Departamentu Służby Cywilnej KPRM **Dagmir Długosz**, zastępca dyrektora DSC **Maria Reutt** oraz dyrektorzy generalni: KPRM, ministerstw, urzędów centralnych i urzędów wojewódzkich.

Za dotychczasowe efekty pracy, zakończonej stworzeniem prawnych podstaw do budowy jednolitego systemu służby cywilnej w Polsce, podziękował minister Adam Leszkiewicz. Jednocześnie powitał dyrektorów generalnych w korpusie służby cywilnej. Zwrócił uwagę, że na stanowisko Szefa Służby Cywilnej powołany został reprezentant tego gremium pozytywnie zaopiniowany przez Radę Służby Cywilnej oraz wskazał na dalsze wyzwania stojące przed administracją.

Aktu przeniesienia dyrektorów generalnych administracji rządowej z państwowego zasobu kadrowego do służby cywilnej dokonał Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek Brodziński. Gratulując dyrektorom nominacji, Szef Służby Cywilnej podkreślił potrzebę stabilizacji w administracji, wagę służby obywatelowi i służby państwu.

Podczas pierwszego spotkania z dyrektorami generalnymi urzędami od 15 kwietnia br. Sławomir Marek Brodziński zwrócił także uwagę, że powołanie na stanowisko Szefa Służby Cywilnej to wielki zaszczyt i zarazem ogromny kredyt zaufania Prezesa Rady Ministrów w stosunku do szerokiego gremium praktyków administracji. Podkreślił, że liczy na efektywną współpracę zarówno z Radą Służby Cywilnej, jak i z dyrektorami generalnymi urzędów. Zwrócił także uwagę na powstające w administracji mechanizmy umożliwiające zinstytucjonalizowanie współpracy Szefa Służby Cywilnej z dyrektorami generalnymi. – *Życzę wszelkiej pomyślności we współpracy dla dobra interesariuszy i służby cywilnej* – powiedział.

W części roboczej spotkania, dyrektor Departamentu Służby Cywilnej Dagmir Długosz poinformował o stanie prac nad wdrażaniem ustawy z 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Omówił m.in. prace nad strategią zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, harmonogram i stan zaawansowania prac nad aktami wykonawczymi do ustawy o służbie cywilnej, kwestię monitorowania przez Szefa Służby Cywilnej i Radę Służby Cywilnej naborów na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, a także przygotowywaną reformę wynagrodzeń w służbie cywilnej.

D. Gdańska

Wyższe stanowiska w służbie cywilnej

Ustawa o służbie cywilnej przywróciła do korpusu służby cywilnej stanowiska: dyrektora generalnego urzędu, kierującego departamentem (komórką równorzędną) i jego zastępcy w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach ministrów, urzędach przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, w urzędach centralnych organów administracji rządowej oraz w urzędach wojewódzkich, Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, w Biurze Nasiennictwa Leśnego oraz stanowiska wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców.

W stosunku do osób, które w dniu wejścia w życie ustawy zajmowały wysokie stanowisko państwowe

stające się wyższym stanowiskiem w służbie cywilnej ustawodawca przewidział zmianę – w ciągu 30 dni – podstawy nawiązania ich stosunku pracy na umowy stosunek pracy albo stosunek pracy na podstawie mianowania w służbie cywilnej.

Zgodnie z ustawą, osoby zajmujące wyższe stanowiska w służbie cywilnej są zobowiązane do zachowania neutralności politycznej: nie mogą publicznie manifestować swoich poglądów politycznych, są objęte zakazem tworzenia partii politycznych i uczestniczenia w nich. Ponadto osoby zatrudnione na ww. stanowiskach nie mogą podejmować zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody dyrektora generalnego. Dyrektorowi generalnemu urzędu pisemnej zgody na podjęcie

zajęcia zarobkowego udziela Szef Służby Cywilnej. Dyrektor generalny, wnioskując do Szefa Służby Cywilnej o udzielenie zgody zobowiązany jest do załączenia pisemnej opinii kierownika urzędu.

Obsadzanie wyższych stanowisk w służbie cywilnej następuje w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. Elementem odróżniającym nabór na te stanowiska od naboru na inne stanowiska urzędnicze w korpusie służby cywilnej jest m.in. konieczność dokonania w trakcie naboru oceny kompetencji kierowniczych kandydatów. Konkursowość naboru na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, o którym mowa w art. 56 ust. 2 ustawy, ma zagwarantować przestrzeganie wszystkich zasad naboru i wprowadzenie procedur (wymagań, kryteriów oceny, metod selekcji, dobór pracowników przeprowadzających nabór) mających na celu wybranie najlepszego kandydata na wyższe stanowisko w służbie cywilnej.

W toku naboru zespół przeprowadzający nabór wyłania nie więcej niż dwóch najlepszych kandydatów, którzy są następnie przedstawiani odpowiednim organom. Ustawa nie przewiduje możliwości powierzenia pełnienia obowiązków na wyższym stanowisku w służbie cywilnej.

Jednakże w przypadku stanowisk zastępcy kierującego departamentem (komórką równorzędną) oraz zastępcy wojewódzkiego lekarza weterynarii istnieje możliwość ich obsadzenia bez konieczności przeprowadzania naboru, w drodze przeniesienia członka korpusu służby cywilnej (tzw. awansu wewnętrznego) spełniającego wymagania na to stanowisko oraz posiadającego ostatnią pozytywną ocenę okresową na jednym z dwóch najwyższych poziomów przewidzianych w skali ocen, sporządzoną w okresie 24 miesięcy poprzedzających przeniesienie. Niemniej jednak w okresie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy o służbie cywilnej, na stanowiska, o których mowa wyżej, mogą być przenoszani pracownicy służby cywilnej, którym bezpośredni przełożony wydał pozytywną opinię dotyczącą dotychczasowej pracy wykonywanej w okresie co najmniej 6 miesięcy poprzedzających przeniesienie.

Jednocześnie ustawa o służbie cywilnej stwarza możliwość obsadzenia wyższego stanowiska w służbie cywilnej, innego niż stanowisko dyrektora generalnego urzędu, w drodze oddelegowania osoby do wykonywania zadań poza jednostką organizacyjną, w której jest ona zatrudniona, pod warunkiem spełnienia przez nią wymagań na to stanowisko.

Ponadto, członka korpusu służby cywilnej zajmującego wyższe stanowisko w służbie cywilnej można przenieść w każdym czasie, jeżeli

przemawiają za tym uzasadnione potrzeby urzędu lub interes służby cywilnej, na inne stanowisko urzędnicze w tej samej miejscowości i co najmniej równorzędne pod względem płacowym ze stanowiskiem zajmowanym przed zatrudnieniem na wyższym stanowisku w służbie cywilnej, zgodnie z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym. Natomiast członka korpusu służby cywilnej, który przed zatrudnieniem na wyższym stanowisku w służbie cywilnej był poza korpusem służby cywilnej, przenosi się na inne stanowisko urzędnicze w tej samej miejscowości, zgodnie z jego kwalifikacjami i przygotowaniem zawodowym.

Przeniesień, o których mowa wyżej, dokonują:

- Szef Służby Cywilnej z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów na pisemny wniosek odpowiednio Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, właściwego ministra, przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, kierownika urzędu centralnego organu administracji rządowej, wojewody – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku dyrektora generalnego urzędu,
- dyrektor generalny urzędu – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku kierującego departamentem lub komórką równorzędną w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędzie ministra, urzędzie obsługującym przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów, urzędzie centralnego organu administracji rządowej oraz kierującego wydziałem lub komórką równorzędną w urzędzie wojewódzkim, a także zastępcy tych osób,
- główny lekarz weterynarii – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy,
- prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz dyrektor Biura Nasiennictwa Leśnego – w stosunku do członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego na stanowisku kierującego komórką organizacyjną w Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz w Biurze Nasiennictwa Leśnego, a także zastępcy tych osób.

Osoby zajmujące wyższe stanowiska podlegają ocenie okresowej, jak również odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie obowiązków członka korpusu.

Joanna Krawczyk
Naczelnik Wydziału Kadr Wyższych Stanowisk
w Służbie Cywilnej
DSC KPRM

„Rekomendacje Szefa Służby Cywilnej dotyczące przeprowadzania naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej”

22 czerwca 2009 r. zostały zakończone prace nad dokumentem „Rekomendacje Szefa Służby Cywilnej dotyczące przeprowadzania naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej”.

Dokument został opracowany w Departamencie Służby Cywilnej KPRM w oparciu o analizę przepisów ustawy o służbie cywilnej oraz kodeksu pracy. W wyniku analizy zostały zidentyfikowane najważniejsze obszary mające istotny wpływ na ocenę przebiegu i wynik naboru na wyższe stanowiska w służbie cywilnej.

Szef Służby Cywilnej przekazał „Rekomendacje...” dyrektorom generalnym urzędów oraz członkom Rady Służby Cywilnej. Kierunki postępowania

wskazane w tym dokumencie zostaną również wykorzystane przez przedstawicieli Szefa Służby Cywilnej skierowanych do obserwacji przebiegu procesu naborów prowadzonych w urzędach administracji rządowej.

„Rekomendacje...” są dostępne na stronie internetowej Departamentu Służby Cywilnej KPRM pod adresem: <http://www.dsc.kprm.gov.pl/aktualnosci.php?id=9&look=243>

Szerzej o kwestii naborów poinformujemy w kolejnym numerze „Przeglądu Służby Cywilnej”.

Joanna Krawczyk
Naczelnik Wydziału Kadr Wyższy Stawisk
w Służbie Cywilnej DSC KPRM

Zadania dyrektora generalnego urzędu

Zgodnie z ustawą z 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej dyrektor generalny urzędu:

▪ zapewnia funkcjonowanie i ciągłość pracy urzędu, warunki jego działania, a także organizację pracy, w szczególności przez:

- sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi urzędu w zakresie prawidłowego wykonywania przez nie zadań określonych przez kierownika urzędu, z wyjątkiem komórek bezpośrednio nadzorowanych przez niego na podstawie ustaw,
- nadzorowanie organizacyjne przebiegu prac nad terminowym przygotowaniem projektu budżetu i układu wykonawczego do budżetu w części dotyczącej urzędu,
- występowanie z wnioskiem do właściwego organu administracji rządowej o nadanie regulaminu organizacyjnego urzędu,
- ustalanie regulaminu organizacyjnego komórek organizacyjnych oraz ustalanie regulaminu pracy,
- gospodarowanie mieniem urzędu, w tym zlecanie usług i dokonywanie zakupów dla urzędu oraz zapewnienie prowadzenia ewidencji majątku urzędu,
- wykonywanie kompetencji kierownika zamawiającego w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych,
- reprezentowanie Skarbu Państwa w odniesieniu do mienia urzędu (z zastrzeżeniem art. 26 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie),

- sprawowanie nadzoru nad prowadzeniem kontroli i audytu wewnętrznego w urzędzie,
- sprawowanie nadzoru nad gospodarstwami pomocniczymi urzędu,
- zapewnianie przestrzegania przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej,
- zapewnianie przestrzegania zasad techniki prawodawczej;
- dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w urzędzie oraz realizuje politykę personalną, w szczególności przez:
 - przygotowywanie programu zarządzania zasobami ludzkimi w urzędzie,
 - dokonywanie czynności wynikających z nawiązania i trwania stosunku pracy z członkami korpusu służby cywilnej oraz czynności związanych z ustaniem stosunku pracy,
 - organizowanie naboru na wolne stanowiska urzędnicze, w tym na wyższe stanowiska w służbie cywilnej,
 - dysponowanie funduszem nagród,
 - administrowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w urzędzie;
- wykonuje określone zadania kierownika urzędu, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią;
- wykonuje inne zadania z upoważnienia kierownika urzędu.

Dyrektor generalny urzędu do końca stycznia każdego roku składa Szefowi Służby Cywilnej sprawozdanie z realizacji zadań wynikających z ustawy za rok ubiegły.

□

Wizyta Szefa Służby Cywilnej w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim

29 maja br. Szef Służby Cywilnej **Sławomir Marek Brodziński** na zaproszenie wojewody śląskiego **Zygmunta Łukaszczyka** wziął udział w spotkaniu wojewodów w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim. W spotkaniu uczestniczył także marszałek województwa śląskiego **Bogusław Śmigieński**.

Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek Brodziński przedstawił zmiany w systemie służby cywilnej związane z wejściem w życie ustawy o służbie cywilnej z 21 listopada 2008 r., w tym prace nad aktami wykonawczymi do ustawy. Omówił kwestie dotyczące współdziałania Szefa Służby Cywilnej z dyrektorami generalnymi urzędów w sprawach dotyczących zapewnienia przez korpus służby cywilnej zawodowego, rzetelnego, bezstronnego

i politycznie neutralnego wykonania zadań państwa oraz kierowania procesami zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej. Przedstawił także dane dotyczące zatrudnienia oraz przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach wojewódzkich.

Podczas spotkania wojewodowie zostali także zapoznani z założeniami planu strategicznego wojewody śląskiego na lata 2009–2012, nowoczesnymi rozwiązaniami informatycznymi w urzędzie, a także z funkcjonowaniem Biura Obsługi Klienta.

D.G.

Uhonorowani

KSAP laureatem Nagrody United Nations Public Service Awards

Krajowa Szkoła Administracji Publicznej została laureatem tegorocznej nagrody w konkursie dla instytucji sektora publicznego United Nations Public Service Awards (UNPSA), organizowanym przez Organizację Narodów Zjednoczonych w kategorii: „Rozwijanie potencjału do zarządzania wiedzą w instytucjach państwowych”.

Ceremonia wręczenia nagród zwycięzcom odbyła się **23 czerwca 2009 r.** w siedzibie ONZ w Nowym Jorku, z udziałem sekretarza generalnego ONZ **Ban Ki-moona**. Ze strony polskiej w uroczystości uczestniczyli m.in. Szef Służby Cywilnej **Sławomir**

Marek Brodziński oraz dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej **Jacek Czaputowicz**. KSAP został zgłoszony do konkursu przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, Departament Służby Cywilnej.

Nagrodę odebrał dyrektor KSAP dr hab. Jacek Czaputowicz. W sesji panelowej z udziałem przedstawicieli kilkunastu krajów uczestniczył Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek Brodziński.

Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek Brodziński podczas sesji panelowej. Fot. ONZ.

Minister Sławomir Marek Brodziński wyraził satysfakcję i dumę z wyróżnienia KSAP tak prestiżową nagrodą Narodów Zjednoczonych. Podkreślił, że w polskim podejściu w systemie służby cywilnej najważniejszym czynnikiem są ludzie, ich wiedza i umiejętności zawodowe oraz standardy etyczne, ponieważ to pracownicy nadają prawdziwą treść, sens i dynamikę każdej strukturze administracyjnej. I takie kadry, profesjonalne i etyczne, przygotowuje od blisko 20 lat dla polskiej służby cywilnej Krajowa Szkoła Administracji Publicznej – dodał.

Podczas sesji poświęconej rozwijaniu potencjału do zarządzania wiedzą w instytucjach państwowych dyrektor KSAP przedstawił rolę i działania szkoły w dziedzinie propagowania zarządzania wiedzą w polskiej administracji publicznej.

– Jako dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej w Polsce odczuwam ogromną radość, że mogę odebrać w imieniu KSAP tę prestiżową nagrodę przyznaną w kategorii „Rozwijanie potencjału do zarządzania wiedzą w instytucjach państwowych” – powiedział prof. Jacek Czaputowicz podczas ceremonii przyznania nagród.

To wielki zaszczyt dla mnie, że mogę stać tu przed Państwem, wybitnymi ekspertami, i przekazać Państwu kilka informacji na temat osiągnięć KSAP w dziedzinie zarządzania wiedzą – kontynuował.

Dyrektor KSAP zaprezentował dokonania szkoły we wspomnianej dziedzinie i przedstawił kontekst, w jakim funkcjonuje KSAP. Podkreślił, że celem KSAP jest wzmocnienie polskiej administracji publicznej poprzez zapewnienie jej najlepiej wykształconych pracowników i umożliwienie kształcenia ustawicznego.

Nagrody ONZ są przyznawane wyróżniającym się instytucjom publicznym, spółkom publiczno-prywatnym oraz innym organizacjom wykonującym funkcje na rzecz sektora publicznego. W konkursie mogły wziąć udział wszystkie instytucje sektora publicznego niezależnie od szczebla zarządzania ze wszystkich krajów członkowskich ONZ.

Dyrektor KSAP Jacek Czaputowicz podczas uroczystości wręczenia nagrody przez sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moon. Fot. ONZ.

Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek Brodziński, dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej Jacek Czaputowicz oraz wykładowca KSAP prof. dr hab. Ryszard Rapacki po uroczystości wręczenia nagrody. Fot. ONZ.

Organizowany od 2003 r. konkurs służy wyłonieniu dobrych praktyk i innowacyjnych rozwiązań stosowanych w sektorze publicznym oraz poprawie skuteczności i efektywności działania instytucji publicznych. Nagradzane są działania, które wspierają respektowanie praw obywatelskich, zwiększają zakres przejrzystości i odpowiedzialności w administracji oraz upowszechniają wiedzę o najlepszych rozwiązaniach w tym zakresie w skali kontynentu i świata. Instytucja z Polski została zgłoszona do konkursu po raz pierwszy.

Na podstawie materiałów KPRM i KSAP
oprac. D.G.

„Wzmocnienie systemu motywacyjnego w polskiej służbie cywilnej w kontekście najlepszych praktyk europejskich”

Warszawa, 26 czerwca 2009 r.

W dniu 26 czerwca br. w siedzibie Krajowej Szkoły Administracji Publicznej odbyła się konferencja pn. „Wzmocnienie systemu motywacyjnego w polskiej służbie cywilnej w kontekście najlepszych praktyk europejskich”.

Od lewej: dyrektor Departamentu Służby Cywilnej Dagmir Długosz, przewodniczący Rady Służby Cywilnej Adam Leszkiewicz, konsultant Departamentu Służby Publicznej Federalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Niemiec Manfred Späth, dyrektor Departamentu Spraw Unii Europejskiej i Spraw Międzynarodowych w zakresie Służb Publicznych Federalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Niemiec Joachim Vollmuth. Fot. KSAP.

Konferencja została zorganizowana przez Departament Służby Cywilnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach projektu „Poprawa systemu motywacyjnego w polskiej służbie cywilnej” PL2006/IB/OT/03/TL, współfinansowanego ze środków Transition Facility – Rezerwy Elastycznej nr 2006/018-180.01.08.03., realizowanego przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów oraz Urząd Komitetu Integracji Europejskiej we współpracy z partnerem niemieckim, reprezentowanym przez Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz Federalny Urząd ds. Administracji.

Konferencję otworzył minister **Adam Leszkiewicz**, przewodniczący Rady Służby Cywilnej. Nad przebiegiem całości konferencji czuwał dyrektor Departamentu Służby Cywilnej KPRM **Dagmir Długosz**, który jednocześnie moderował dyskusję. W obradach uczestniczyli m.in. przedstawiciele Rady Służby Cywilnej, dyrektorzy generalni ministerstw, urzędów centralnych i urzędów wojewódzkich, dyrektorzy izb skarbowych, przedstawiciele partnerów społecznych oraz środowisk akademickich, a także eksperci zagraniczni reprezentujący instytucje publiczne Finlandii, Szwecji i Niemiec.

Główne cele projektu przedstawili partnerzy projektu: konsultant Departamentu Służby Publicznej **Manfred Späth** oraz dyrektor Departamentu Spraw Unii Europejskiej i Spraw

Międzynarodowych w zakresie Służb Publicznych Federalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Niemiec **Joachim Vollmuth**.

Eksperci zagraniczni uczestniczący w projekcie zaprezentowali rozwiązania stanowiące przykłady dobrych praktyk odnoszące się do narzędzi motywacyjnych i zarządczych w wybranych urzędach administracji publicznej w Finlandii, Szwecji i Niemczech. Każda prezentacja ekspercka została poprzedzona wprowadzeniem przedstawicieli strony polskiej uczestniczących w wizytach studyjnych realizowanych w ramach projektu: **Barbary Markiton** – zastępcy dyrektora Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej w Ministerstwie Finansów, **Ewy Pużyny** – radcy generalnego w Departamencie Służby Cywilnej KPRM oraz **Wojciecha Zielińskiego** – zastępcy dyrektora Departamentu Służby Cywilnej KPRM.

Założenia systemu płac w oparciu o wyniki pracy (performance-related pay) w Finlandii zostały omówione przez radcę ministra w fińskim Ministerstwie Finansów **Mikę Saarinena**.

Strona szwedzka reprezentowana przez **Ake Fagrella**, statystyka oraz **Pera Stengarda**, starszego doradcę w Krajowej Agencji Pracodawców Rządowych, przedstawiła zasady działania i sposoby wykorzystania statystycznego systemu BESTA oraz zastosowanie pozafinansowego czynnika motywującego w postaci elastycznego czasu pracy.

Uczestnicy konferencji podczas sesji. Fot. KSAP.

Elastyczny czas pracy jako jeden z czynników motywacyjnych oraz system płac w oparciu o wyniki pracy w niemieckiej służbie publicznej przedstawili **Giso Schütz**, były wiceprezes Federalnego Biura ds. Administracji Publicznej i **Hans-Georg Schiffer**, dyrektor w Federalnym Biurze ds. Administracji Publicznej.

W drugiej części konferencji strona polska zaprezentowała główne kierunki zmian w polskiej służbie cywilnej, koncentrujące się zarówno na finansowych jak i pozafinansowych czynnikach motywacyjnych, także w kontekście zbliżającej się prezydencji Polski w Radzie UE.

Obecny system oraz wstępne propozycje zmian w zakresie systemu wynagrodzeń w polskiej służbie cywilnej przedstawił zastępca dyrektora Departamentu Służby Cywilnej KPRM **Wojciech Zieliński**. Natomiast **Joanna Skoczek**, dyrektor Departamentu Koordynacji Przygotowań i Obsługi Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej

zaprezentowała proponowane działania w zakresie narzędzi motywacyjnych w kontekście zbliżającej się prezydencji Polski w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r.

Uczestnicy konferencji mieli okazję przedyskutować z ekspertami zagranicznymi oraz polskimi prezentowane zagadnienia w czasie sesji plenarnych oraz w trakcie przerw podczas kulturalowych rozmów i dyskusji.

Oprac. Wydział Współpracy Międzynarodowej
Departamentu Służby Cywilnej KPRM

Materiały konferencyjne, w tym podręcznik zawierający zestawienie dobrych praktyk funkcjonujących w administracjach europejskich oraz szczegółowy plan konferencji są dostępne na stronie internetowej Departamentu Służby Cywilnej: <http://www.dsc.kprm.gov.pl/aktualnosci.php?id=9&look=248>

Wyróżnienie projektu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów na rzecz administracji gruzińskiej „Polska Pomoc 2009”

29 czerwca br. odbyła się konferencja prasowa ministra spraw zagranicznych **Radosława Sikorskiego**, związana z zakończeniem procedury oceny wniosków aplikacyjnych na realizację projektów pomocowych w ramach programu Ministerstwa Spraw Zagranicznych „Polska Pomoc 2009”. Projekt Departamentu Służby Cywilnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pt. „Wsparcie rządu Gruzji we wdrażaniu Strategii Rozwoju Regionalnego w zakresie decentralizacji oraz rozwoju zasobów ludzkich” (nr 638/2009) został wyróżniony spośród 690 zgłoszonych i 309 zaakceptowanych przez MSZ. Akceptację uzyskał także projekt DSC KPRM na rzecz administracji ukraińskiej.

Konferencja prasowa ministra spraw zagranicznych Radosława Sikorskiego. Fot. MSZ.

W 2009 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych spośród 690 zgłoszonych projektów pomocowych zaakceptowało do realizacji 309 na łączną kwotę blisko 86 mln zł. Będą one realizowane przez administrację rządową, publiczne uczelnie i jednostki badawczo-rozwojowe (82 projekty), organizacje pozarządowe (103), polskie placówki zagraniczne (107), jednostki samorządu terytorialnego (14) i przez nadawców radiowych i telewizyjnych (3). Biorąc pod uwagę priorytety polskiej polityki zagranicznej, MSZ dofinansowało projekty na rzecz: Afganistanu (32 projekty na kwotę 24 mln zł), Białorusi (35 projektów na kwotę 27 mln zł), Ukrainy (75 projektów na kwotę 11 mln zł), Gruzji (30 projektów na kwotę 6 mln zł), Mołdowy (18 projektów na kwotę 3 mln zł), Autonomii Palestyńskiej (9 projektów na kwotę 1 mln zł), Angoli (4 projekty na kwotę 1 mln zł) oraz innych krajów rozwijających się (106 projektów na kwotę 11 mln zł).

Źródło: *Polska pomoc zagraniczna w 2009 r. na przykładzie wybranych projektów. Departament Współpracy Rozwojowej MSZ. Warszawa, czerwiec 2009.*

Podczas konferencji minister Radosław Sikorski zaprezentował program „Polska Pomoc 2009” oraz najbardziej interesujące projekty polskiej współpracy rozwojowej realizowane w bieżącym roku. Do udziału w konferencji zaproszonych zostało 25 koordynatorów najciekawszych projektów pomocowych realizowanych w 2009 r. w różnych regionach świata, w tym przedstawiciele Wydziału Współpracy Międzynarodowej DSC KPRM, odpowiedzialni za przygotowanie i realizację projektu.

Od lewej: naczelnik Wydziału Współpracy Międzynarodowej DSC KPRM Krzysztof Banaś i radca szefa KPRM w Wydziale Współpracy Międzynarodowej DSC KPRM Katarzyna Dudzik.

Fot. MSZ.

Departament Służby Cywilnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów kontynuuje współpracę z lat ubiegłych z partnerami krajów przechodzących transformację ustrojową, w tym z gruzińską Państwową Komisją ds. Systemu Efektywnego Zarządzania oraz Reformy Ustroju Terytorialnego (SCEGSTAR) oraz z Głównym Urzędem Służby Cywilnej Ukrainy (GUSCU). W trakcie procedury konkursowej Departament Współpracy Rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych pozytywnie ocenił dwa wnioski aplikacyjne złożone przez DSC na realizację projektów pomocowych na rzecz administracji gruzińskiej i ukraińskiej w ramach programu MSZ „Polska Pomoc 2009”.

Państwowa Komisja ds. Systemu Efektywnego Zarządzania oraz Reformy Ustroju Terytorialnego (SCEGSTAR) została powołana dekretem Prezydenta Republiki Gruzji (RG) Mikheila Saakashvili w 2005 r. Głównym celem Państwowej Komisji, której przewodniczy Prezydent RG, jest planowanie i koordynacja reformy decentralizacyjnej kraju. Do kontaktów roboczych zostało wskazane Centrum ds. Systemu Efektywnego Zarządzania oraz Reformy Ustroju Terytorialnego (CEGSTAR) wspierające Państwową Komisję pod względem organizacyjnym i prawnym, w tym formowanie ram prawnych niezbędnych w planowaniu i wdrażaniu reformy samorządu terytorialnego.

Źródło: www.cegstar.ge.

Główny Urząd Służby Cywilnej Ukrainy (GUSCU) został utworzony ustawą o służbie cywilnej 1 stycznia 1994 r. Celem Urzędu jest stworzenie warunków do dalszego rozwoju zawodowego urzędników służby cywilnej oraz podniesienie statusu społecznego pracowników służby cywilnej zgodnie z normami europejskimi. GUSCU określa ogólne zasady działalności i status urzędników służby cywilnej.

Źródło: www.guds.gov.ua.

Zakładając wspólnie z partnerem gruzińskim, iż rozwój regionalny stanowi jeden z kluczowych warunków przyspieszenia procesu demokratycznej i zorientowanej na rynek transformacji ustrojowej Gruzji oraz iż wdrożenie opracowywanej na ten cel Strategii Rozwoju Regionalnego Gruzji znacząco przyczyni się do poprawy relacji z UE i wesprze dążenia euroatlantyckie Gruzji, w 2009 r. DSC KPRM za główny cel projektu postawiła wzmocnienie kadry specjalistów z jednego z dwóch obszarów priorytetowych projektu, tj. decentralizacji oraz rozwoju kapitału ludzkiego. Bezpośredni beneficjenci projektu (ok. 70 przedstawicieli gruzińskich urzędów i instytucji publicznych) są zaangażowani w przygotowanie, a następnie wdrożenie założeń strategii w wyżej wymienionych obszarach.

Projekt składa się z czterech komplementarnych działań, w tym: wizyty studyjnej 10 przedstawicieli gruzińskich instytucji publicznych w Polsce, programu szkoleniowego dla 50 przedstawicieli gruzińskich instytucji publicznych z zakresu decentralizacji i systemu służby cywilnej, stażu 10 przedstawicieli gruzińskich instytucji publicznych w polskiej administracji publicznej oraz wizyty studyjnej 3 przedstawicieli polskich instytucji publicznych w Gruzji. Projekt będzie realizowany przez wykonawcę zewnętrznego, odpowiedzialnego za kwestie organizacyjne i program szkoleniowy, wyłonionego w trybie udzielenia zamówienia publicznego. Wizyta Gruzynów w Polsce, inicjująca realizację projektu, planowana jest na początek września br.

Koszt całkowity projektu to 448 591,50 zł, w tym 389 584,00 zł to środki programu MSZ „Polska Pomoc 2009”, a 59 007,50 zł (tj. 13,15 proc. wartości projektu) wkład własny KPRM i CEGSTAR w postaci wynagrodzeń pracowników zaangażowanych w realizację projektu, przygotowania materiałów do prezentacji i przekazania podczas wizyty studyjnej w Warszawie oraz Gruzji, organizacji spotkań dla stażystów i członków delegacji itp.

Więcej informacji o projektach pomocowych DSC KPRM na stronie www.dsc.kprm.gov.pl.

Katarzyna Dudzik

Radca szefa KPRM w Wydziale Współpracy Międzynarodowej Departamentu Służby Cywilnej KPRM

Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej

Modernizacja służby cywilnej

Inauguracyjne posiedzenie Rady Projektu „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej”

21 maja 2009 r. pod przewodnictwem Szefa Służby Cywilnej **Sławomira Marka Brodzińskiego** odbyło się pierwsze spotkanie Rady Projektu „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej” – zespołu opiniodawczo-doradczego Szefa Służby Cywilnej, powołanego w związku z podjętymi w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów pracami nad strategią zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej. W spotkaniu uczestniczyli także przedstawiciele DSC zaangażowani w prace nad dokumentem.

Zgodnie z obowiązującą od 24 marca 2009 r. ustawą o służbie cywilnej z dnia 21 listopada 2008 r. (DzU nr 227, poz.1505), Szef Służby Cywilnej przygotowuje i przedstawia Radzie Ministrów projekt strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, zawierający diagnozę służby cywilnej, określenie celów strategicznych, systemu realizacji oraz ram finansowych. Rada Ministrów przyjmuje strategię w drodze uchwały.

Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek Brodziński i dyrektor Departamentu Służby Cywilnej KPRM Dagmir Długosz podczas inauguracyjnego spotkania Rady Projektu „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej”, KPRM.

Fot. A. Kalita/DSC KPRM.

Podczas inauguracyjnego spotkania Szef Służby Cywilnej wyraził podziękowania dla przedstawicieli świata nauki i praktyków administracji za przyjęcie zaproszenia do udziału w pracach zespołu oraz wyraził przekonanie, że ich wiedza i doświadczenie zawodowe zapewni prawidłową realizację całego przedsięwzięcia. Przewodniczący Rady przedstawił organizację prac nad strategią (Rada Projektu – Sekretariat – Zespoły robocze) oraz planowany tryb działań, zwracając uwagę, że urzędujący od 15 kwietnia br. Szef Służby Cywilnej wchodzi w pewien

rytm pracy swojego poprzednika Adama Leszkiewicza – byłego zastępcy szefa KPRM ds. służby cywilnej – i kierowanego przez dyrektora Dągmira Długosza Departamentu Służby Cywilnej KPRM.

Dyrektor DSC Dagmir Długosz zapoznał zebranych z dokumentem pt. „Założenia prac nad przygotowaniem strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej” i z dotychczasowymi pracami studialnymi Departamentu w tym zakresie.

Rada Projektu:

przewodniczący Rady Projektu: Sławomir Marek Brodziński – Szef Służby Cywilnej

przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów: Paweł Bochniarz

przedstawiciele Rady Służby Cywilnej:

dr **Stanisław Mazur** – Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

dr **Krzysztof Szczerski** – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

eksperti naukowci:

prof. zw. dr hab. **Stanisława Borkowska** – Instytut Pracy i Spraw Socjalnych

prof. dr hab. **Marek Rocki** – Szkoła Główna Handlowa

prof. dr hab. **Mirosław Stec** – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

prof. dr hab. **Jan Wojtyła** – Akademia Ekonomiczna w Katowicach

dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej – dr hab. **Jacek Czaputowicz**

przedstawiciele administracji:

Jacek Gdański – dyrektor generalny Ministerstwa Finansów

Katarzyna Szarkowska – dyrektor generalny Ministerstwa Infrastruktury

Wacław Turek – dyrektor generalny Ministerstwa Rozwoju Regionalnego

Jan Węgrzyn – dyrektor generalny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

Iwona Zamojska – dyrektor generalny Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej

Jarosław Szymczyk – dyrektor generalny Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Sekretariat:

- **Dagmir Długosz** – dyrektor Departamentu Służby Cywilnej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- **Wojciech Zieliński** – zastępca dyrektora DSC KPRM ds. zarządzania kadrami i wynagrodzeń,
- **Ewa Puzyna** – radca generalny w DSC KPRM,
- **Anna Świąderska** – główny specjalista w Wydziale Projektów Systemowych i Koordynacji DSC KPRM,
- **Piotr Marczewski** – starszy specjalista w Wydziale Zarządzania Kadrami Służby Cywilnej DSC KPRM.

korpusu służby cywilnej, zatrudnionych w około 2250 urzędach administracji rządowej (m.in. w ministerstwach, urzędach centralnych, urzędach wojewódzkich, służbach zespolonych oraz niezespólonej administracji rządowej).

Na mocy art. 15 ust. 2 ustawy Szef Służby Cywilnej został zobowiązany do przygotowania i przedstawienia Radzie Ministrów projektu strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej. Obowiązek wykonywania zadań związanych z realizacją strategii w urzędach został nałożony na dyrektorów generalnych, którzy realizując politykę personalną przygotowują program zarządzania

Obrady Rady Projektu „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej”. Fot. A. Kalita/DSC KPRM.

Rada Projektu „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej” pełni funkcję opiniodawczą. Sekretariat czuwa nad spójnością przygotowywanych materiałów, zatwierdza je i przekazuje Radzie Projektu do zaopiniowania.

Zadaniem zespołów roboczych jest wypracowanie propozycji misji, wizji, celów strategicznych, obszarów interwencji strategicznej, a także diagnozy i rekomendacji dotyczących działań w poszczególnych obszarach.

Pierwsze spotkanie Zespołu ds. Wizji i Misji Służby Cywilnej odbyło się w dniach 2–3 lipca br.

W opracowanie strategii zaangażowani są także eksperci zewnętrzni. Ekspertem wiodącym jest pan **Wojciech Marchlewski** – specjalista ds. zarządzania w administracji publicznej.

Założenia prac na strategię zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej

Regulacje zawarte w ustawie o służbie cywilnej mają zastosowanie do grupy ok. 120 tysięcy członków

zasobami ludzkimi w urzędzie (art. 25 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy). Skala zainteresowania realizacją projektów wprowadzających nowoczesne rozwiązania oraz zapotrzebowanie zgłaszane w tym zakresie przez urzędy administracji rządowej uzasadniają potrzebę niezwłocznego rozpoczęcia działań nad wdrożeniem strategii, w tym również zapewnienie źródła finansowania poszczególnych jej etapów.

Strategia zarządzania zasobami ludzkimi będzie wpisywać się w realizację celów określonych w innych dokumentach o charakterze strategicznym, regulujących zasady zarządzania kapitałem ludzkim w administracji, m.in. w raporcie „Polska 2030” i „Strategii rozwoju kraju 2007–2015”.

Ponadto, w art. 15 ust. 9 ustawa zobowiązuje Szefa Służby Cywilnej do określenia w drodze zarządzenia standardów zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej. Natomiast wytyczne w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz zasad etyki korpusu służby cywilnej określi, w drodze zarządzenia, Prezes Rady Ministrów (art. 15 ust. 10 ustawy).

Środki na modernizację służby cywilnej

Rezerwa celowa

Przyjmuje się, iż źródłem finansowania wydatków związanych z realizacją strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, wdrażaniem standardów zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz zasad etyki korpusu służby cywilnej, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej będzie rezerwa celowa na modernizację służby cywilnej, którą będzie dysponował Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów na wniosek Szefa Służby Cywilnej.

W Departamencie Służby Cywilnej KPRM trwają prace zmierzające do utworzenia w projekcie ustawy budżetowej na 2010 r. rezerwy celowej pn. „Środki na modernizację służby cywilnej”. Rezerwa uwzględniałaby konieczność sfinansowania następujących zadań:

- dofinansowanie realizacji strategii zarządzania zasobami ludzkimi w określonych urzędach administracji rządowej,
- wdrożenie standardów zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej,
- wdrożenie wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz zasad etyki korpusu służby cywilnej.

W opinii Kancelarii Prezesa Rady Ministrów poziom rezerwy nie powinien przekroczyć 25 mln zł. Warunki przyznawania urzędom dofinansowania na realizację powyższych zadań zostaną określone przez Szefa Służby Cywilnej w formie zarządzenia (art. 16 ust. 2 ustawy).

Prace analityczne związane z opracowaniem strategii, w tym m.in. doradztwo ekspertów zewnętrznych, przygotowywanie ekspertyz i analiz, zostaną sfinansowane ze środków zaplanowanych w projekcie „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej” ujętym w „Planie działania na rok 2009 – Program Operacyjny Kapitał Ludzki”, (poz. B2.3, str. 16-19). Kwota przewidziana

na ten cel do wydatkowania w 2009 r. wynosi 660 tys. zł.

Projekt „Strategia zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej”

Celem projektu jest usprawnienie systemów zarządzania zasobami ludzkimi (ZZL) poprzez opracowanie i wdrożenie strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej oraz zwiększenie wiedzy i kompetencji osób odpowiedzialnych za zarządzanie kadrami w administracji do wykorzystywania nowoczesnych narzędzi ZZL i wdrażania usprawnień systemowych.

Wsparciem zostaną objęte urzędy administracji rządowej na terenie całego kraju, a także zatrudnieni w nich członkowie korpusu służby, odpowiedzialni m.in. za tworzenie i wdrażanie narzędzi wykorzystywanych w ZZL oraz zaangażowani w realizację polityki zatrudnienia.

Realizacja projektu przyczyni się bezpośrednio do zwiększenia wiedzy i kompetencji ok. 6400 uczestników szkoleń i konferencji, a także osób zaangażowanych w tworzenie nowych rozwiązań z zakresu ZZL.

Termin realizacji projektu: 1 kwietnia 2009 r. – 31 grudnia 2011 r.

Budżet projektu: 10 512 322,24 PLN.

Projekt współfinansowany jest ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Działania 5.1 „Wzmocnienie potencjału administracji rządowej”, Poddziałania 5.1.1 „Modernizacja systemów zarządzania i podnoszenie kompetencji kadr”

Na podstawie materiałów DSC KPRM oprac. D.G.

Postępowanie kwalifikacyjne w służbie cywilnej

27 czerwca 2009 r. w Warszawskim Centrum EXPO XXI odbyły się sprawdziany wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych, przewidziane w toku postępowania kwalifikacyjnego w służbie cywilnej w 2009 r.

W tym roku przystąpiło do nich 1059 pracowników służby cywilnej z całego kraju.

Uczestników powitał minister **Sławomir Marek Brodziński** – Szef Służby Cywilnej, który wyraził zadowolenie, że kolejna grupa osób, uczestnicząc w postępowaniu, potwierdza chęć powiązania swojej kariery zawodowej ze służbą cywilną.

Podkreślił, że w 2001 r. był uczestnikiem postępowania kwalifikacyjnego i własnym przykładem może potwierdzić, iż warto podążać ścieżką kariery w służbie cywilnej.

Postępowanie przeprowadziła Krajowa Szkoła Administracji Publicznej.

Jacek Niewiarowski
Naczelnik Wydziału Organizacyjnego
Departamentu Służby Cywilnej KPRM

Od lewej:
zastępca dyrektora Departamentu Służby
Cywilnej KPRM Maria Reutt,
Szef Służby Cywilnej Sławomir Marek
Brodziński,
dyrektor Krajowej Szkoły Administracji Publicznej
Jacek Czapotowicz,
poseł Witold Gintowt-Dziewałtowski – członek
Rady Służby Cywilnej,
zastępca dyrektora KSAP Marek Haliniak.

Fot. KSAP.

Uczestnicy postępowania kwalifikacyjnego, Warszawskie Centrum EXPO XXI, 2009 r.
Fot. KSAP.

Limit mianowań na 2009 r.

W związku z przyjęciem przez Radę Ministrów w dniu **7 lipca 2009 r.** zmiany „Trzyletniego planu limitu mianowań urzędników w służbie cywilnej na lata 2009-2011, wprowadzone zostaną zmiany w trzyletnim planie mianowań urzędników.

Limit mianowań na 2009 r. zmniejszy się z 1500 osób do 1000 osób. Zmieni się także termin mianowań: z 1 października 2009 r. na 1 grudnia

2009 r. Koszty mianowań w br. oszacowano na 880 700 zł (bez pochodnych, tj. bez składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy płaconych przez pracodawcę) oraz na 1 036 408 zł (z pochodnymi). Wydatki te zostaną sfinansowane z rezerwy celowej tegorocznego budżetu państwa.

Hubert Wojtach
Naczelnik Wydziału Wynagrodzeń i Budżetu
Służby Cywilnej DSC KPRM

Sławomir Marek Brodziński – Szef Służby Cywilnej

przewodniczącym Zespołu Doraźnego ds. Pracowników Samorządowych oraz Służby Cywilnej Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych

Zespół Doraźny ds. Pracowników Samorządowych oraz Służby Cywilnej został powołany uchwałą nr 34 Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych z 16 lutego 2009 r.

Trójstronna Komisja ds. Społeczno-Gospodarczych stanowi forum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pracowników, interesów pracodawców oraz dobra publicznego. Celem działalności Komisji jest dążenie do osiągnięcia i zachowania pokoju społecznego. Szczegółowe zasady i tryb pracy Komisji, Prezydium oraz stałych i doraźnych zespołów problemowych, a także uprawnienia i obowiązki członków Komisji i członków zespołów, związanych z udziałem w ich pracach, określa regulamin Komisji.

Zadaniem Zespołu Doraźnego jest wypracowanie i uzgodnienie rozwiązań dotyczących pracowników samorządowych oraz służby cywilnej, a w szczególności: wynagrodzeń, wytycznych ocen kwalifikacyjnych, wartościowania stanowisk pracy, przepisów szczególnych z zakresu prawa pracy, środków na funkcjonowanie.

W skład Zespołu wchodzi po dwóch przedstawicieli reprezentatywnych organizacji związkowych, po jednym przedstawicielu reprezentatywnych organizacji pracodawców, czterech przedstawicieli strony rządowej oraz dwóch przedstawicieli samo-

rządu, wskazanych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Przewodniczącym Zespołu jest przedstawiciel strony rządowej wskazany przez przewodniczącego Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

Inauguracyjne posiedzenie Zespołu, pod przewodnictwem podsekretarza stanu, zastępcy szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów **Adama Leszkiewicza** odbyło się 6 kwietnia 2009 r.

Od trzeciego posiedzenia, zgodnie z pismem przewodniczącego Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych – Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Gospodarki Waldemara Pawłaka z 5 maja br., pracom Zespołu przewodniczy Szef Służby Cywilnej **Sławomir Marek Brodziński**. Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w pracach Zespołu reprezentuje ponadto dyrektor Departamentu Służby Cywilnej KPRM **Dagmir Długosz**.

Dotychczas omawiano sprawy dotyczące m.in.: wdrażania ustawy o pracownikach samorządowych oraz ustawy o służbie cywilnej, wstępnych założeń zmian w systemie wynagrodzeń w służbie cywilnej, problematyki nadgodzin w służbie cywilnej oraz zagadnień związanych ze służbą celną.

Zespół zakończy prace do 31 grudnia 2011 r.

Obsługę prac Zespołu zapewnia Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Na podstawie materiałów KPRM i MPiPS oprac. D.G.

Skład Zespołu

Sławomir Marek Brodziński – przewodniczący

Dagmir Długosz

Jacek Gdański

Iwona Zamojska

Andrzej Trzęsiara

Włodzimierz Patalas

Jarosław Maćkowiak

Barbara Smolińska

Jan Szajnar

Zbigniew Bartoń

Tomasz Ludwiński

Małgorzata Lewicka

Andrzej Stępień

Przemysław Dzido

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Ministerstwo Finansów

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

NSZZ „Solidarność”

NSZZ „Solidarność”

Forum Związków Zawodowych

Forum Związków Zawodowych

Business Centre Club-ZP

Inauguracyjne posiedzenie Rady Służby Cywilnej

2 kwietnia 2009 r.

2 kwietnia 2009 r. po uroczystości wręczenia nominacji członkom Rady Służby Cywilnej odbyło się pierwsze posiedzenie Rady. Otwierając obrady, Adam Leszkiewicz podziękował za powierzenie mu zaszczytnej funkcji przewodniczącego Rady oraz wyraził przekonanie, że Rada Służby Cywilnej będzie wspierać oraz wzmacniać ideę służby cywilnej, a przez to doskonalić funkcjonowanie administracji publicznej w Polsce.

inicjującym kolejne kroki w doskonaleniu służby cywilnej.

Adam Leszkiewicz zwrócił uwagę, że Rada rozpoczyna prace w tydzień po wejściu w życie ustawy o służbie cywilnej z 21 listopada 2008 r., w związku z czym będzie funkcjonować w nowym kontekście prawnym.

Uroczystość powołania Rady Służby Cywilnej, KPRM.

Fot. G. Rogiński/CIR.

Adam Leszkiewicz pogratulował członkom Rady nominacji stwarzających możliwość wspólnej pracy dla dobra państwa. – *Łączy nas przekonanie, że służba cywilna i administracja publiczna to narzędzia realizacji zadań państwa, a wspólnym celem jest kreowanie, wspieranie rozwoju i służba społeczeństwu* – powiedział. Przewodniczący podkreślił rolę Rady jako ciała, które wspiera Prezesa Rady Ministrów i Szefa Służby Cywilnej, wyraził także nadzieję, że RSC będzie gremium

Podczas pierwszego posiedzenia Rada m.in.: przyjęła Regulamin Rady Służby Cywilnej (*uchwała nr 1*), na wniosek przewodniczącego wybrała ze swego grona wiceprzewodniczącego RSC – prof. dr. hab. **Krzysztofa Kicińskiego** (*uchwała nr 2*) oraz pozytywnie zaopiniowała kandydaturę **Sławomira Marka Brodzińskiego** na stanowisko Szefa Służby Cywilnej (*uchwała nr 3*).

D. Gdańska

Rada Służby Cywilnej

21 kwietnia 2009 r.

21 kwietnia pod przewodnictwem **Adama Leszkiewicza**, z udziałem Szefa Służby Cywilnej **Sławomira Marka Brodzińskiego** i dyrektora Departamentu Służby Cywilnej KPRM **Dagmira Długosza** odbyło się drugie posiedzenie Rady Służby Cywilnej.

Rada pozytywnie zaopiniowała projekt *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych warunków i sposobu dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej* (*uchwała nr 4*). Ponadto uczestniczący w spotkaniu podsekretarz

stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych **Andrzej Kremer** oraz dyrektor generalny Służby Zagranicznej **Rafał Wiśniewski** przedstawili informację na temat aktualnego stanu prac nad projektem *ustawy o rządowym systemie koordynacji spraw związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej*.

Rada Służby Cywilnej wysłuchała informacji o sprawach bieżących w zakresie zarządzania służbą cywilną, które przekazał dyrektor Departamentu Służby Cywilnej **Dagmir Długosz**. Dyrektor DSC poruszył m.in. sprawę projektów realizowanych w ramach programu „Polska pomoc 2009” dla krajów znajdujących się w okresie

transformacji ustrojowej. Poinformował także o zainicjowanej współpracy Ministra Finansów z Szefem Służby Cywilnej w zakresie przewidzianym ustawą o służbie cywilnej, tzn. w sprawach dotyczących przygotowania, nadzorowania oraz planowania budżetu państwa.

Członkowie Rady zapoznali się z przedstawionymi przez DSC założeniami strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej oraz zaakceptowali propozycję przewodniczącego, wskazując przedstawicieli RSC do mającej powstać Rady Projektu: dr. **Stanisława Mazura** oraz dr. **Krzysztofa Szczerskiego**.

Rada Służby Cywilnej

19 maja 2009 r.

19 maja kolejnemu posiedzeniu Rady Służby Cywilnej przewodniczył prof. dr. hab. **Krzysztof Kiciński**.

Podczas spotkania Szef Służby Cywilnej **Sławomir Marek Brodziński** zreferował wykonanie ustawy budżetowej na rok 2008 w części dotyczącej służby cywilnej. Rada pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie (*uchwała nr 5 Rady Służby Cywilnej z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie zaopiniowania sprawozdania z wykonania ustawy budżetowej na rok 2008 z dnia 23 stycznia 2008 r. (DzU nr 19, poz. 117) w części dotyczącej służby publicznej*).

Szef Służby Cywilnej przedstawił ponadto projekt *Zarządzenia Szefa Służby Cywilnej w sprawie warunków i trybu współdziałania z dyrektorami generalnymi urzędów w sprawach dotyczących zapewnienia przez korpus służby cywilnej zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa oraz kierowania procesem zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej*. Projekt spotkał się z dużym zainteresowaniem i wywołał ożywioną dyskusję. Szef Służby Cywilnej poinformował także, że dokument został skierowany do uzgodnień międzyresortowych. Dyskusja nad projektem będzie kontynuowana.

Dyrektor Departamentu Służby Cywilnej **Dagmir Długosz** przedstawił *Plan szkoleń centralnych w służbie cywilnej na 2009 r.* Poinformował także o możliwości przeszkolenia członków korpusu służby cywilnej, w tym osób zajmujących stanowiska kierownicze w służbie cywilnej, w ramach realizacji Projektów Operacyjnych Kapitał Ludzki. Rada Służby Cywilnej pozytywnie zaopiniowała dokument (*uchwała nr 6*).

Rada Służby Cywilnej podjęła uchwałę w sprawie skierowania posła **Artura Górskiego** – członka Rady Służby Cywilnej jako przedstawiciela Rady w celu obserwacji przebiegu procesu naboru przeprowadzanego na stanowisko zastępcy prezesa

Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (*uchwała nr 7*).

Dyrektor Departamentu Organizacji i Procedur Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska **Andrzej Jastrzębski** przedstawił *Informację Ministra Środowiska o pracach nad ustawą o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie dotyczącym służby cywilnej*.

Ponadto dyrektor Departamentu Służby Cywilnej **Dagmir Długosz** przedstawił bieżące informacje dotyczące zarządzania służbą cywilną. Poinformował m.in., iż toczy się proces przygotowania metody wartościowania wyższych stanowisk w służbie cywilnej oraz trwają prace Departamentu Służby Cywilnej KPRM nad rekomendacjami Szefa Służby Cywilnej dotyczącymi naborów na wyższe stanowiska w służbie cywilnej. Dodał jednocześnie, iż w związku z tym, że ustawa o służbie cywilnej przewiduje możliwość kierowania przedstawicieli Szefa Służby Cywilnej do obserwacji naborów, budowany jest swego rodzaju „korpus obserwatorów”, w skład którego wejdą przedstawiciele Departamentu Służby Cywilnej oraz wskazani przez poszczególnych dyrektorów generalnych reprezentanci kierowanych przez nich urzędów.

Członkowie Rady otrzymali aktualną informację nt. ogłoszeń dotyczących organizacji naborów przeprowadzanych na wyższe stanowiska w służbie cywilnej oraz naborów na wyższe stanowiska państwowe. Ponadto w DSC został przygotowany dokument pn. „Rok w służbie cywilnej – kalendarium”, przekazany wiceprzewodniczącemu Rady podczas posiedzenia.

Dyrektor DSC omówił także kwestie związane z PO KL oraz pracami powołanego na mocy uchwały nr 34 Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych z dnia 16 lutego 2009 r. Zespołu Doradczego ds. Pracowników Samorządowych oraz Służby Cywilnej.

Dorota Gdańska, Anna Prażuch

Prace nad ustawą o służbie cywilnej z 2008 r.

Zgodnie z uchwałą nr 13/2008 Rady Ministrów z dnia **22 stycznia 2008 r.** w sprawie dokończenia reformy administracji publicznej oraz zasad prowadzenia prac w tym zakresie, w 2008 r. jednym z priorytetów Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w szczególności Departamentu Służby Cywilnej i Państwowego Zasobu Kadrowego oraz Departamentu Prawnego KPRM, stało się przygotowanie nowej ustawy regulującej zagadnienia kadrowe administracji rządowej, w tym – jak czytamy w uchwale – *przywrócenie właściwej roli służby cywilnej i wprowadzenie skutecznych mechanizmów zarządzania kadrami urzędniczymi.*

Prace nad nową ustawą o służbie cywilnej zbiegły się z wprowadzonym przez kierownictwo departamentu nowym stylem zarządzania służbą cywilną, charakteryzującym się m.in. otwarciem na dialog społeczny i bliższą współpracą z dyrektorami generalnymi urzędów. Kolejne wersje przygotowywanego projektu ustawy były zatem szeroko konsultowane zarówno z ekspertami skupionymi w Radzie Służby Publicznej, środowiskiem naukowym z największych ośrodków akademickich w kraju, przedstawicielami związków zawodowych działających w administracji rządowej, jak i członkami korpusu służby cywilnej.

29 maja 2008 r. rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw został skierowany do Sejmu RP. Przewidywał w szczególności uchylenie ustawy o państwowym zasobie kadrowym, wzmocnienie systemu służby cywilnej m.in. poprzez wyodrębnienie organu właściwego ds. służby cywilnej – Szefa Służby Cywilnej, włączenie stanowisk dyrektorów generalnych urzędów i dyrektorów komórek organizacyjnych do korpusu

służby cywilnej, wprowadzenie otwartego naboru do pracy w służbie publicznej, w tym możliwości zatrudniania w administracji rządowej osób niebędących obywatelami polskimi.

W Sejmie RP projekt rządowy był rozpatrywany wspólnie z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o służbie cywilnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw z 15 listopada 2007 r. (uzupełnionym autopoprawką z 21 stycznia 2008 r.), dotyczącym przywrócenia otwartego i konkurencyjnego dostępu do służby cywilnej, powszechności odbywania służby przygotowawczej przez osoby podejmujące pracę w służbie cywilnej oraz wprowadzenia zasad regulujących funkcjonowanie Rady Służby Cywilnej.

Pierwsze czytanie projektów odbyło się 27 czerwca 2008 r. na posiedzeniu plenarnym, po czym zostały one skierowane do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych.

W toku prac sejmowych zaproponowane rozwiązania zyskały szeroką akceptację społeczną, czego wyrazem było uchwalenie **21 listopada 2008 r.** przez Sejm RP przeważającą większością głosów (również wielu posłów klubów opozycyjnych) nowej, już czwartej od 1996 r. ustawy o służbie cywilnej. 15 grudnia 2008 r. ustawa została podpisana przez Prezydenta RP, a następnie opublikowana w Dzienniku Ustaw nr 227, poz. 1505, z **23 grudnia 2008 r.** Weszła w życie **24 marca 2009 r.**; niektóre jej przepisy zaczęły obowiązywać **1 stycznia 2010 r.** Ustawa zawiera upoważnienie do wydania 22 aktów wykonawczych, w tym trzech fakultatywnych.

D. Gdańska

Administracja rządowa po 24 marca 2009 r.

Nowa ustawa o służbie cywilnej

24 marca br. weszła w życie ustawa z 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, regulująca zagadnienia kadrowe ok. 120 tys. członków korpusu służby cywilnej, pracujących na rzecz organów państwa w ok. 2250 urzędach administracji rządowej.

Ustawa wyodrębniła organ właściwy w sprawach służby cywilnej – Szefa Służby Cywilnej, wprowadziła mechanizmy otwartego i konkurencyjnego naboru do pracy w służbie cywilnej, ponownie włączyła większość tzw.

wysokich stanowisk państwowych do systemu służby cywilnej oraz wzmocniła rolę dyrektorów generalnych jako gwarantów ciągłości i jakości pracy urzędów.

Została dostosowana do prawodawstwa europejskiego, uwzględniła orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości oraz komunikat Komisji Europejskiej w zakresie swobody przepływu osób (pracowników) na terenie Unii Europejskiej.

Uchyła ustawę z 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej oraz ustawę z 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych.

Cel ustawy: zapewnienie zawodowego, rzetelnego, bezstronnego i politycznie neutralnego wykonywania zadań państwa, określenie zasad dostępu do służby cywilnej, jej organizacji, funkcjonowania i rozwoju.

Szef Służby Cywilnej

Ustawa wprowadza centralny organ administracji rządowej właściwy w sprawach służby cywilnej – Szefa Służby Cywilnej (Szefa SC). Kierujący służbą Szef Służby Cywilnej podlega bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów jako konstytucyjnemu zwierzchnikowi służby cywilnej. Szef Służby Cywilnej jest powoływany przez premiera po zasięgnięciu opinii Rady Służby Cywilnej, 15-osobowego organu opiniodawczo-doradczego Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących służby cywilnej.

Zgodnie z ustawą, osoba pełniąca funkcję Szefa Służby Cywilnej jest neutralna politycznie, posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym w administracji rządowej lub co najmniej siedmioletnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym w jednostkach sektora finansów publicznych. Obsługę Szefa Służby Cywilnej zapewnia Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Szef Służby Cywilnej m.in.:

- czuwa nad przestrzeganiem zasad służby cywilnej,
- kieruje procesem zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej,
- gromadzi informacje o korpusie służby cywilnej,
- przygotowuje projekty aktów normatywnych dotyczących służby cywilnej,
- monitoruje i nadzoruje wykorzystanie środków finansowych przeznaczonych na wynagrodzenia i szkolenia członków korpusu służby cywilnej,
- zapewnia warunki upowszechniania informacji o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej.

Szef Służby Cywilnej realizuje zadania określone w ustawie przy pomocy dyrektorów generalnych urzędów. W urzędach, w których nie przewidziano stanowiska dyrektora generalnego, jego zadania wykonują kierownicy tych urzędów.

Wyższe stanowiska w służbie cywilnej

Do korpusu służby cywilnej wróciły jako wyższe stanowiska w służbie cywilnej te wysokie stanowiska państwowe, które zostały z niego wyłączone przepisami ustawy z 24 sierpnia 2006 r.

o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych. Są to m.in. stanowiska: dyrektora generalnego urzędu, dyrektora i zastępcy dyrektora departamentu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministerstwie i urzędzie centralnym, dyrektora i zastępcy dyrektora wydziału w urzędzie wojewódzkim oraz wojewódzkiego lekarza weterynarii i jego zastępcy.

Wyższe stanowisko w służbie cywilnej może zajmować osoba, która ukończyła studia wyższe z tytułem magistra lub równorzędnym, posiada odpowiedni do wybranego stanowiska staż pracy, w tym w sektorze finansów publicznych, ma kompetencje kierownicze oraz spełnia wymagania określone w opisie stanowiska pracy.

Wyższe stanowiska w służbie cywilnej obsadzone są w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru. W stosunku do niektórych wyższych stanowisk w służbie cywilnej, m.in. zastępców dyrektorów departamentów, ustawa przewiduje możliwość obsadzania ich w drodze tzw. awansu wewnętrznego, pod warunkiem, że osoby ubiegające się o te stanowiska spełniają zapisane w ustawie wymagania. Daje to szansę na promowanie członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych na stanowiskach koordynujących i średniego szczebla zarządzania oraz na ich dalszy rozwój zawodowy.

Obsadzenie wyższego stanowiska w służbie cywilnej nie może nastąpić w drodze powierzenia obowiązków. Informacje o naborze na wyższe stanowiska w służbie cywilnej są publikowane.

Dyrektor generalny urzędu. Stanowisko dyrektora generalnego urzędu zostało przewidziane m.in. w: Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędach ministrów, urzędach centralnych organów administracji rządowej oraz w urzędach wojewódzkich. Dyrektor generalny urzędu podlega bezpośrednio kierownikowi urzędu.

Dyrektor generalny urzędu zapewnia funkcjonowanie i ciągłość pracy urzędu oraz realizuje politykę personalną w urzędzie. Zgodnie z ustawą, zyskuje także nowe uprawnienia, m.in. w zakresie wykonywania kompetencji kierownika zamawiającego w rozumieniu przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych oraz przygotowywania programu zarządzania zasobami ludzkimi w urzędzie.

Do końca stycznia każdego roku dyrektor generalny urzędu składa Szefowi Służby Cywilnej sprawozdanie z realizacji zadań wynikających z ustawy za rok ubiegły.

Zadania przewidziane w ustawie dla dyrektora generalnego urzędu w urzędach, w których nie tworzy się stanowiska dyrektora generalnego urzędu, wykonują kierownicy tych urzędów.

Pracownicy i urzędnicy

Korpus służby cywilnej tworzą urzędnicy służby cywilnej (zatrudnieni na podstawie mianowania) oraz pracownicy służby cywilnej (zatrudnieni na podstawie umowy o pracę), posiadający kwalifikacje wymagane na danym stanowisku pracy, korzystający z pełni praw publicznych, nie karani za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe i cieszący się nieposzlakowaną opinią. O niektóre stanowiska pracy w administracji rządowej, wskazane przez dyrektora generalnego urzędu, mogą ubiegać się także obywatele Unii Europejskiej lub uprawnieni do tego obywatele innych państw, posiadający udokumentowaną znajomość języka polskiego. Praca wykonywana na tych stanowiskach nie może polegać na bezpośrednim lub pośrednim udziale w wykonywaniu władzy publicznej i funkcji mających na celu ochronę generalnych interesów państwa.

Informacje o wolnych stanowiskach w służbie cywilnej są upubliczniane, a nabór do służby cywilnej jest otwarty i konkurencyjny.

Służba cywilna – podstawowe fakty

Członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni są w następujących urzędach:

- Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
- ministerstwa,
- urzędy centralne (np. Główny Urząd Miar, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Urząd Zamówień Publicznych, Wyższy Urząd Górniczy, Państwowa Agencja Atomistyki, Biuro ds. Substancji i Preparatów Chemicznych),
- urzędy wojewódzkie,
- urzędy administracji zespolonej (np. komendy wojewódzkie Policji – z wyłączeniem stanowisk zajmowanych przez funkcjonariuszy Policji, komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej – poza służbami mundurowymi, kuratoria oświaty, wojewódzkie inspektoraty roślin i nasiennictwa, powiatowe inspektoraty nadzoru budowlanego),
- urzędy administracji niezespolonej (np. urzędy skarbowe, izby skarbowe, urzędy kontroli skarbowej, urzędy żeglugi śródlądowej, urzędy morskie, urzędy statystyczne, okręgowe urzędy miar, urzędy górnicze),
- inne jednostki (np. Biuro Nasiennictwa Leśnego).

Jak zostać członkiem korpusu służby cywilnej?

Informacje o wolnych stanowiskach pracy w służbie cywilnej są ogłaszane w miejscu powszechnie

dostępnym w siedzibie urzędu, publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Ogłoszenie o naborze powinno zawierać następujące dane:

- nazwa i adres urzędu,
- określenie stanowiska pracy,
- niezbędne i dodatkowe wymagania związane ze stanowiskiem pracy,
- zakres wykonywanych zadań,
- wymagane dokumenty oraz termin i miejsce ich składania.

Wyniki naboru są publikowane w BIP.

Umowa o pracę. Stosunek pracy pracownika służby cywilnej nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub na czas określony.

W przypadku osób podejmujących po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej umowę o pracę zawiera się na czas określony 12 miesięcy z możliwością wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

Służba przygotowawcza. Osoby podejmujące po raz pierwszy pracę w służbie cywilnej odbywają służbę przygotowawczą służącą teoretycznemu i praktycznemu przygotowaniu pracownika do należytego wykonywania obowiązków służbowych. Służba przygotowawcza trwa nie dłużej niż 4 miesiące i kończy się egzaminem. Absolwenci Krajowej Szkoły Administracji Publicznej są zwolnieni z odbywania służby przygotowawczej.

Pierwsza ocena w służbie cywilnej. Osoby, które po raz pierwszy podjęły pracę w służbie cywilnej, podlegają pierwszej ocenie w służbie cywilnej. (Pierwszej ocenie nie podlega absolwent KSAP, który złożył wniosek o mianowanie w służbie cywilnej.) Pierwsza ocena w służbie cywilnej jest dokonywana nie wcześniej niż po upływie 8 miesięcy od nawiązania stosunku pracy i nie później niż miesiąc przed upływem okresu, na który została zawarta umowa o pracę ocenianego.

Pierwszej oceny pracownika dokonuje bezpośredni przełożony w porozumieniu z kierującym komórką organizacyjną, biorąc pod uwagę:

- postawę pracownika, jego zaangażowanie i postępy w pracy,
- wynik egzaminu ze służby przygotowawczej,
- sporządzone przez ocenianego pracownika sprawozdanie dotyczące zadań realizowanych przez niego w trakcie przepracowanego okresu.

Umowa o pracę na czas nieokreślony może być zawarta z osobą, która otrzymała ocenę pozytywną.

Mianowanie. O uzyskanie mianowania w służbie cywilnej może się ubiegać osoba, która:

- jest pracownikiem służby cywilnej,

- posiada co najmniej trzyletni staż pracy w służbie cywilnej lub uzyskała zgodę dyrektora generalnego urzędu na przystąpienie do postępowania kwalifikacyjnego przed upływem tego terminu, jednak nie wcześniej niż po upływie dwóch lat od nawiązania stosunku pracy w służbie cywilnej,
- posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny,
- zna co najmniej jeden język obcy spośród języków roboczych Unii Europejskiej lub jeden z następujących języków obcych: arabski, białoruski, chiński, islandzki, japoński, norweski, rosyjski, ukraiński,
- jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony.

Postępowanie kwalifikacyjne dla pracowników służby cywilnej ubiegających się o mianowanie prowadzi Krajowa Szkoła Administracji Publicznej. Obejmuje ono sprawdzenie wiedzy i umiejętności niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej.

Posiadanie przez absolwenta Krajowej Szkoły Administracji Publicznej wiedzy, umiejętności i predyspozycji kierowniczych niezbędnych do wypełniania zadań służby cywilnej sprawdzane jest w toku kształcenia w KSAP i potwierdzane dyplomem jej ukończenia.

Limit mianowań urzędników w służbie cywilnej na dany rok budżetowy i środki finansowe na wynagrodzenia oraz szkolenia członków korpusu służby cywilnej określa ustawa budżetowa.

Pracownik służby cywilnej, który ukończył w danym roku postępowanie kwalifikacyjne z wynikiem pozytywnym i z miejscem uprawniającym do mianowania lub ukończył Krajową Szkołę

Administracji Publicznej, zostaje mianowany przez Szefa Służby Cywilnej.

Szkolenia i rozwój w służbie cywilnej

Ustawa o służbie cywilnej wprowadza, obok szkoleń centralnych, planowanych, organizowanych i nadzorowanych przez Szefa Służby Cywilnej oraz szkoleń powszechnych, planowanych, organizowanych i nadzorowanych przez dyrektora generalnego urzędu, nowy rodzaj szkoleń – szkolenia w ramach indywidualnego programu rozwoju zawodowego członka korpusu służby cywilnej, planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu w porozumieniu z zatrudnionym w danym urzędzie członkiem korpusu służby cywilnej.

Ponadto ustawa przewiduje tzw. szkolenia specjalistyczne, planowane, organizowane i nadzorowane przez dyrektora generalnego urzędu, obejmujące tematykę związaną z zadaniami urzędu.

Strategia zarządzania zasobami ludzkimi

Szef Służby Cywilnej przygotowuje i przedstawia Radzie Ministrów projekt strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, zawierającej diagnozę służby cywilnej, określenie celów strategicznych, systemu realizacji oraz ram finansowych. Strategia, przyjmowana przez Radę Ministrów w drodze uchwały, będzie dokumentem wiążącym dla osób odpowiedzialnych za zarządzanie zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.

Dorota Gdańska

Wdrażanie ustawy o służbie cywilnej

Akty wykonawcze

Do lipca br. weszło w życie siedem aktów wykonawczych do obowiązującej od 24 marca 2009 r. ustawy o służbie cywilnej, uchwalonej przez Sejm RP 21 listopada 2008 r. Są to rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawach:

- wynagrodzenia członków Rady Służby Cywilnej,
- rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, ubiegające się o zatrudnienie w służbie cywilnej,
- wynagrodzenia członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej, komisji dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców,
- postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego w służbie cywilnej,

- świadczeń przysługujących urzędnikowi służby cywilnej przeniesionemu do pracy w innej miejscowości,
- warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej,
- szczegółowych warunków i sposobu dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej.

Przepisy przejściowe

Zgodnie z art. 207 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (DzU nr 227, poz. 1505), akty wykonawcze wydane na podstawie wskazanych w nim przepisów zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy o służbie cywilnej z dnia 21 listopada 2008 r. Natomiast akty

wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (DzU nr 170, poz. 1217 ze zm.) oraz na podstawie art. 69 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (DzU nr 170, poz. 1218 ze zm.), zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy o służbie cywilnej z dnia 21 listopada 2008 r. zachowują moc do dnia 31 grudnia 2009 r. Ponadto w związku z art. 215 ustawy o służbie cywilnej do dnia 31 grudnia 2009 r. zachowują moc przepisy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 26 ustawy o służbie cywilnej z dnia 24 sierpnia 2006 r.

Wynagrodzenia członków Rady Służby Cywilnej

Z dniem **15 kwietnia 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie wynagrodzenia członków Rady Służby Cywilnej (DzU nr 60, poz. 491).

W rozporządzeniu określono wysokość wynagrodzenia członków Rady Służby Cywilnej. Za podstawę ustalenia wysokości wynagrodzenia ww. osób przyjęto, zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej, minimalne wynagrodzenie za pracę pracowników, o którym mowa w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (od dnia 1 stycznia 2009 r. wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę wynosi 1276 zł). Wynagrodzenie przysługuje wszystkim członkom Rady, zarówno ekspertom, jak i parlamentarzystom będącym reprezentantami klubów parlamentarnych.

Zatrudnianie cudzoziemców

Z dniem **28 kwietnia 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie rodzajów dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, ubiegające się o zatrudnienie w służbie cywilnej (DzU nr 64, poz. 539).

Zgodnie z przepisami ustawy o służbie cywilnej dyrektor generalny urzędu, upowszechniając informacje o wolnych stanowiskach pracy wskazuje, za zgodą Szefa Służby Cywilnej, stanowiska, o które mogą ubiegać się obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa wspólnotowego przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W rozporządzeniu wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 3 ustawy określono rodzaje dokumentów potwierdzających znajomość języka polskiego przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, ubiegające się o zatrudnienie w służbie cywilnej.

Są to następujące dokumenty:

- certyfikat znajomości języka polskiego poświadczający zdany egzamin z języka polskiego na poziomie średnim ogólnym lub zaawansowanym,

wydany przez Państwową Komisję Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego,

- dokument potwierdzający ukończenie studiów wyższych prowadzonych w języku polskim,
- świadectwo dojrzałości uzyskane w polskim systemie oświaty,
- świadectwo nabycia uprawnień do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego wydane przez Ministra Sprawiedliwości.

Wynagrodzenia członków komisji oraz rzeczników dyscyplinarnych

Z dniem **30 kwietnia 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie wynagrodzenia członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej, komisji dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców (DzU nr 60, poz. 492).

W rozporządzeniu określono wysokość wynagrodzenia członków Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej, komisji dyscyplinarnych urzędu, wspólnych komisji dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych i ich zastępców. Za podstawę ustalenia wysokości wynagrodzenia ww. osób przyjęto, zgodnie z dyspozycją art. 120 ustawy, minimalne wynagrodzenie przewidziane w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Członkowie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej otrzymują wynagrodzenie miesięczne oraz wynagrodzenie za rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej zakończonej wydaniem orzeczenia. Członkowie komisji dyscyplinarnej urzędu oraz wspólnej komisji dyscyplinarnej otrzymują wynagrodzenie wyłącznie za rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej zakończonej wydaniem orzeczenia.

W rozporządzeniu określono również wysokość wynagrodzenia przysługującego rzecznikom dyscyplinarnym i ich zastępcom, którzy otrzymują wynagrodzenie za przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

Postępowanie wyjaśniające i dyscyplinarne w służbie cywilnej

Z dniem **30 kwietnia 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego w służbie cywilnej (DzU nr 60, poz. 493).

Rozporządzenie określa sposób prowadzenia postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, w tym:

- warunki powoływania i odwoływania członka komisji dyscyplinarnej, rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy,
- sposób dokonywania zmian w składzie komisji dyscyplinarnej,

- zakres czynności rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy, służących wyjaśnieniu sprawy,
- organizację i funkcjonowanie komisji dyscyplinarnych oraz tryb prowadzenia postępowania dyscyplinarnego,
- warunki i sposób ustalania należności przysługujących członkom komisji dyscyplinarnych, rzecznikom dyscyplinarnym i ich zastępcom, świadkom, obrońcom i biegłym.

Sposób prowadzenia postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej ustalono w taki sposób, aby zapewnić szybkie i obiektywne rozpoznanie sprawy oraz zagwarantować pełną bezstronność składu orzekającego.

Tekst rozporządzenia oparty jest na rozwiązaniach przyjętych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (DzU nr 246, poz. 1798), z modyfikacjami i doprecyzowaniami niezbędnymi z uwagi na odmienne od dotychczasowego uregulowanie niektórych kwestii w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej. Ustawa ta wprowadziła kilka zasadniczych zmian w rozdziale regulującym odpowiedzialność dyscyplinarną członka korpusu służby cywilnej (zmiana zasad tworzenia komisji dyscyplinarnych, objęcie odpowiedzialnością dyscyplinarną członków korpusu służby cywilnej zajmujących wyższe stanowisko w służbie cywilnej, w tym stanowisko dyrektora generalnego urzędu, możliwość powoływania zastępcy rzecznika dyscyplinarnego urzędu oraz wspólnego rzecznika dyscyplinarnego).

Świadczenia dla przenoszonych urzędników służby cywilnej

Z dniem **2 lipca 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie świadczeń przysługujących urzędnikowi służby cywilnej przeniesionemu do pracy w innej miejscowości (DzU nr 93, poz. 763).

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 95 ust. 5 ustawy o służbie cywilnej i określa:

- odległość między dotychczasowym miejscem zamieszkania urzędnika służby cywilnej a miejscowością, do której jest przenoszony, warunkującą udostępnienie mieszkania albo zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego, ustaloną z uwzględnieniem możliwości komunikacyjnych w zakresie dojazdu do pracy,
- powierzchnię mieszkania udostępnianego urzędnikowi służby cywilnej albo sposób ustalania maksymalnej wysokości zwrotu kosztów najmu lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej urzędnika służby cywilnej oraz mając na względzie przeciętne ceny wynajmu mieszkań w miejscowości, do której następuje przeniesienie,

oraz wymóg racjonalnego gospodarowania środkami budżetowymi,

- maksymalną wysokość zwrotu kosztów przejazdu i przewozu mienia, związanych z przeniesieniem, oraz sposób ustalania wysokości tych świadczeń, biorąc pod uwagę konieczność zrekompensowania kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości,
- tryb przyznawania oraz wypłaty świadczeń, o których mowa w art. 95 ust. 2 i 3 ustawy.

Oceny okresowe członków korpusu służby cywilnej

Z dniem **3 czerwca 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 maja 2009 r. w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej (DzU nr 74, poz. 633).

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej, w tym:

- kryteria, wzór arkusza, skalę ocen i tryb sporządzanej przez bezpośredniego przełożonego oceny okresowej,
- kryteria, wzór arkusza, skalę ocen i tryb sporządzanej oceny okresowej dyrektora generalnego urzędu i wojewódzkiego lekarza weterynarii.

Rozporządzenie bazuje na doświadczeniach lat poprzednich, z jednoczesnym uwzględnieniem wyzwań stojących przed służbą cywilną oraz zmian wprowadzonych nową ustawą o służbie cywilnej:

- oceną okresową zostali objęci wszyscy członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni na czas nieokreślony, w tym pracownicy służby cywilnej oraz osoby zajmujące wyższe stanowiska w służbie cywilnej,
 - został wprowadzony sztywny – 24-miesięczny – okres sporządzania ocen okresowych,
 - wyczerpująco wskazano okoliczności uprawniające do zmiany terminu sporządzenia oceny.
- Rozporządzenie wprowadza punktową skalę ocen (z elementami oceny opisowej), a także odrębne kryteria oceny dla osób zajmujących wyższe stanowiska w służbie cywilnej oraz stanowiska kierowników urzędów, które są stanowiskami w służbie cywilnej.

Pierwsza ocena w służbie cywilnej

Z dniem **18 czerwca 2009 r.** weszło w życie rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej (DzU nr 94, poz. 772).

Rozporządzenie określa:

- sposób i tryb dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej,
- wzór arkusza pierwszej oceny w służbie cywilnej,

- zakres i wzór formularza sprawozdania dotyczącego zadań realizowanych przez ocenianego pracownika w trakcie przepracowanego okresu,
- warunki przyznawania oceny pozytywnej lub negatywnej.

System dokonywania pierwszej oceny w służbie cywilnej jest zintegrowanym procesem oceny pracownika w odniesieniu do jego:

- przydatności w służbie cywilnej (ocena postawy pracownika, jego zaangażowania i relacji ze współpracownikami na podstawie uniwersalnych dla służby cywilnej elementów oceny),
- przydatności na danym stanowisku pracy (ocena postępów pracy pracownika i terminowości wykonywanych przez niego zadań, odpowiednia do poziomu realizacji poszczególnych zadań).

Pierwsza ocena w służbie cywilnej wiąże się z podjęciem decyzji co do dalszego zatrudnienia pracownika w służbie cywilnej w danym urzędzie. Po dokonaniu pierwszej oceny kierujący komórką organizacyjną wnioskuje do dyrektora generalnego urzędu o zawarcie z ocenionym pracownikiem umowy o pracę na czas nieokreślony (w przypadku przyznania oceny pozytywnej) albo o niezawieranie z ocenionym umowy o pracę na czas nieokreślony bądź o rozwiązanie umowy o pracę na czas określony (w przypadku przyznania oceny negatywnej).

Monika Zaremba

Naczelnik Wydziału Zarządzania Kadrami

Służby Cywilnej DSC KPRM

Służba cywilna w Polsce

Praca – misja – pasja: bliżej rządu i obywatela

Przywrócenie służby cywilnej w Polsce

Kiedy przed 20 laty Polska odzyskała pełną suwerenność, a jej obywatele należne im prawa i wolności, wśród wyzwań stojących przed nową władzą znalazła się również konieczność dostosowania polskiej administracji publicznej do standardów od dawna obowiązujących w demokratycznych państwach prawa.

Jedną z najważniejszych instytucji zapewniających profesjonalizm, bezstronność oraz polityczną neutralność wykonywania zadań państwa przez aparat administracyjny jest służba cywilna. Wizja systemu służby cywilnej na przestrzeni ostatnich lat ulegała pewnym zmianom, co znalazło odzwierciedlenie w czterech kolejnych regulacjach ustawowych w ciągu ostatnich dwunastu lat.

Po kilkuletniej parlamentarnej i pozaparlamentarnej debacie nad ustanowieniem – a raczej przywróceniem po kilkudziesięciu latach – służby cywilnej w Polsce, Sejm RP uchwalił **5 lipca 1996 r.** ustawę o służbie cywilnej, która weszła w życie z dniem **1 stycznia 1997 r.**

Ustawa z 1996 r. wyraźnie określiła, że korpus służby cywilnej działa w urzędach administracji rządowej (a nie w urzędach samorządu terytorialnego czy jednostkach administracji państwowej nie podlegających Radzie Ministrów), co zostało później potwierdzone w art. 153 ust. 1 Konstytucji RP. Wprowadziła ona także – nie występujące w późniejszych ustawach o służbie cywilnej – pojęcie tzw. kategorii urzędniczych. Wymagania formalne, które stawiano kandydatom do poszczególnych kategorii były zróżnicowane – najwyższe dla osób ubiegających się o mianowanie

do kategorii A (zakładano, że urzędnicy tej kategorii zajmować będą najwyższe, dyrektorskie stanowiska w administracji rządowej), nieco niższe dla kategorii B (przewidzianej dla stanowisk kierowniczych średniego i niższego szczebla oraz stanowisk samodzielnych), jeszcze niższe dla kategorii S (stanowiska specjalistyczne) oraz najniższe dla kategorii C (stanowiska pomocnicze, możliwość uzyskania mianowania również przez osoby mające wykształcenie średnie). Zakres wiedzy i umiejętności, które były sprawdzane przez Komisję Kwalifikacyjną do Służby Cywilnej, również był zróżnicowany w zależności od kategorii urzędniczej, do której prowadzony był nabór.

Pierwsze doświadczenia związane z wprowadzaniem służby cywilnej w urzędach administracji rządowej jesienią 1997 r., a więc w ostatnich miesiącach sprawowania władzy przez rządzącą wówczas koalicję, nie były udane. Rzetelność prowadzonych procedur kwalifikacyjnych do kategorii urzędniczych była kwestionowana, a w wyniku wnikliwej kontroli tych procedur, przeprowadzonej przez zespół powołany przez Prezesa Rady Ministrów, zalecono przygotowanie projektu nowej ustawy o służbie cywilnej.

Dруга ustawa o służbie cywilnej – stutysięczny korpus

18 grudnia 1998 r. uchwalona została nowa ustawa o służbie cywilnej, która weszła w życie **1 lipca 1999 r.** W odróżnieniu od ustawy z 1996 r., objęła ona jednolitymi regulacjami prawnymi wszystkie osoby zatrudnione w administracji rządowej na tzw. stanowiskach urzędniczych. Około 110 tys. osób stało się wówczas – z mocy prawa – członkami

korpusu służby cywilnej. Ustawa z 18 grudnia 1998 r. wprowadziła pojęcia **pracownika służby cywilnej** (zatrudnionego na podstawie umowy o pracę) oraz **urzędnika służby cywilnej** (zatrudnionego na podstawie mianowania).

Nowa ustawa o służbie cywilnej wprowadziła zasadę otwartego i konkurencyjnego naboru na wolne stanowiska w służbie cywilnej, zaś w odniesieniu do stanowisk wyższych (dyrektorskich) – zasadę ich obsadzania w trybie konkursów prowadzonych przez zespoły powoływane każdorazowo przez Szefa Służby Cywilnej. Miało to zapewnić merytoryczny i transparentny charakter procedur rekrutacyjnych do administracji rządowej.

W pięcioletnim okresie przejściowym (pomiędzy 1 lipca 1999 r. a 30 czerwca 2004 r.) konkursy miały charakter otwarty – mogli do nich przystępować wszyscy obywatele polscy, którzy spełniali warunki określone w ogłoszeniu o konkursie. Od 1 lipca 2004 r. warunkiem uczestnictwa w konkursie było posiadanie statusu urzędnika służby cywilnej. Jedynie w przypadku niewyłonienia odpowiedniego kandydata na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w wyniku dwukrotnego przeprowadzenia konkursu dla urzędników służby cywilnej Szef Służby Cywilnej ogłaszał otwarty konkurs na to stanowisko. Taki otwarty konkurs mógł być również ogłoszony od razu, ale tylko w sytuacji, gdy na obsadzonym stanowisku wymagane były rzadkie, bardzo specjalistyczne kwalifikacje, a zatem prawdopodobieństwo znalezienia odpowiednich kandydatów wśród urzędników służby cywilnej było niewielkie.

Ustawa z 18 grudnia 1998 r. uwzględniła szczególną rolę, jaką w systemie kształcenia kadr polskiej administracji odgrywa Krajowa Szkoła Administracji Publicznej. Znalazło to wyraz z jednej strony we wskazaniu Szkoły jako partnera Szefa Służby Cywilnej w procesie przygotowania programu służby przygotowawczej dla nowo przyjętych pracowników służby cywilnej oraz programu szkoleń centralnych, z drugiej zaś strony – w zwolnieniu absolwentów KSAP z obowiązku odbywania służby przygotowawczej i przyznaniu im prawa do mianowania bez konieczności przystępowania do postępowania kwalifikacyjnego.

Doświadczenia pierwszych lat obowiązywania ustawy wykazały, że określony przez ustawodawcę model funkcjonowania służby cywilnej ma pewne braki. Zbyt słabe umocowanie Szefa Służby Cywilnej jako centralnego organu administracji rządowej skutkowało narastającymi problemami w zakresie obsadzania wyższych stanowisk. Kierownicy i dyrektorzy generalni urzędów niejednokrotnie przeciągali procedury uzgodnienia wymagań na takie stanowiska, co uniemożliwiało rozpisanie konkursów i przedłużało tymczasowy stan „pełnienia obowiązków” na tych stanowiskach, wątpliwy z punktu widzenia obowiązujących wówczas przepisów. Został on w pewnym momencie usankcjonowany nowelizacją ustawy w końcu

2001 r., jednak w rok później nowelizacja ta została poddana miazdzącej krytyce w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego.

Kolejnym problemem, który pojawił się w procesie konkursowego obsadzania stanowisk dyrektorskich w urzędach administracji rządowej, była niewielka liczba kandydatów przystępujących do tych konkursów. W środowisku urzędniczym zaczynało się bowiem upowszechniać nie do końca słuszne przekonanie, że konkursy wygrywają osoby pełniące obowiązki na stanowiskach, które mają być obsadzone. Stąd nieraz zdarzało się, że do konkursu przystępował tylko jeden kandydat – ten właśnie, który był „pełniącym obowiązki”. Wobec braku konkurentów wygrywał, co – na zasadzie dodatniego sprzężenia zwrotnego – umacniało wspomniane wyżej przeświadczenie o faktycznym rozstrzygnięciu konkursów jeszcze przed ich przeprowadzeniem.

W oparciu o doświadczenia zdobyte w ciągu pierwszych lat obowiązywania ustawy z 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej Urząd Służby Cywilnej zainicjował prace nad dużą nowelizacją tej ustawy. Projekt z roku 2003 nie trafił jednak do łaski marszałkowskiej.

Służba cywilna i państwowy zasób kadrowy – w kierunku „elastyczności”

Po wyborach parlamentarnych w 2005 r. rozpoczęte zostały prace nad poselskimi projektami nowych ustaw – o służbie cywilnej oraz o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych. Ustawy te, uchwalone przez Sejm RP **24 sierpnia 2006 r.**, weszły w życie z dniem 27 października 2006 r. Na mocy nowych ustaw z systemu służby cywilnej wyłączone zostały wyższe (dyrektorskie) stanowiska, które wraz ze stanowiskami kierowników urzędów centralnych, prezesów agencji państwowych i prezesów państwowych funduszy celowych (oraz ich zastępców), a także z określonymi stanowiskami kierowniczymi w instytucjach bezpośrednio lub pośrednio podległych rządowi, zaliczone zostały do tzw. wysokich stanowisk państwowych. Stanowiska te obsadzane były przez uprawnione organy osobami należącymi do tzw. państwowego zasobu kadrowego (PZK).

Państwowy zasób kadrowy był tworem zupełnie nowym w polskiej administracji rządowej. Ustawodawca zdefiniował go jako zbiór kandydatów na wysokie stanowiska państwowe i określił, jakie kategorie osób wchodzi w jego skład. Początkowo byli to urzędnicy służby cywilnej, osoby, które zdały specjalny egzamin do PZK, zwycięzcy konkursów na wysokie stanowiska państwowe, ogłaszanych przez Prezesa Rady Ministrów, a także osoby mianowane przez Prezydenta RP na pełnomocnych przedstawicieli Polski w innych państwach oraz przy organizacjach międzynarodowych. W 2007 r. do państwowego zasobu kadrowego włączono również

wszystkie osoby legitymujące się stopniem naukowym doktora. Liczebność PZK zwiększyła się wówczas z kilku tysięcy do ponad 120 tysięcy osób. Automatyczne włączenie do grona kandydatów na wysokie stanowiska państwowe również tych osób, które – niewątpliwie posiadając wysoki poziom wiedzy w zakresie różnych dziedzin, potwierdzony tytułem doktorskim – w ogromnej większości nie miały w żaden sposób zweryfikowanych kompetencji kierowniczych, wymaganych na takich stanowiskach, a także niejednokrotnie reprezentowały dziedziny wiedzy nie mające żadnego związku z zarządzaniem administracją publiczną i wykonywaniem zadań państwa, budziło poważne kontrowersje.

Niezależnie od powyższych, merytorycznych zastrzeżeń, rozwiązania wprowadzone w 2006 r., których główną ideą było zapewnienie tzw. elastyczności polityki kadrowej na wysokich stanowiskach państwowych (powoływanie i odwoływanie z tych stanowisk dokonywane było z dnia na dzień i nie wymagało żadnych uzasadnień), budziły wątpliwości z punktu widzenia art. 60 Konstytucji RP, stanowiącego, że „obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach”.

W duchu europejskim

W 2008 r. – zgodnie z postanowieniem uchwały nr 13 Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 2008 r. w sprawie dokończenia reformy administracji publicznej oraz zasad prowadzenia prac w tym zakresie – rozpoczęto prace nad rządowym projektem nowelizacji ustawy o służbie cywilnej. Zakładał on m.in. uchylenie ustawy o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych, ponowne włączenie stanowisk dyrektorskich w ministerstwach, urzędach centralnych i urzędach wojewódzkich do systemu służby cywilnej oraz przywrócenie centralnego organu administracji rządowej – Szefa Służby Cywilnej. Skierowany do łaski marszałkowskiej projekt został po kilku miesiącach prac legislacyjnych ostatecznie uchwalony przez Sejm w dniu **21 listopada 2008 r.** jako nowa (już czwarta od 1996 r.) ustawa o służbie cywilnej. Weszła ona w życie z dniem **24 marca 2009 r.**

Wojciech Zawadzki

Główny specjalista w Departamencie
Służby Cywilnej KPRM

Struktura Departamentu Służby Cywilnej KPRM

Departament Służby Cywilnej i Państwowego Zasobu Kadrowego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów powstał **22 grudnia 2007 r.** z połączenia Departamentu Służby Cywilnej i Departamentu Państwowego Zasobu Kadrowego.

Od 20 marca 2009 r., w związku z wejściem w życie (24 marca 2009 r.) ustawy z 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej obowiązuje nowy Statut KPRM. Zadania Prezesa Rady Ministrów oraz Szefa Służby Cywilnej dotyczące służby cywilnej realizuje Departament Służby Cywilnej KPRM.

Departament podlega Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów **Tomaszowi Arabskiemu**, z zastrzeżeniem kompetencji Szefa Służby Cywilnej **Sławomira Marka Brodzińskiego**, wynikających z ustawy o służbie cywilnej oraz dyrektorowi generalnemu KPRM **Grzegorzowi Michniewiczowi**.

Kierownictwo DSC tworzą – **dyrektor Dagmir Długosz** i zastępcy dyrektora: **Maria Reutt, Artur Obłuski i Wojciech Zieliński**.

W Departamencie funkcjonują następujące Wydziały: Wynagrodzeń i Budżetu Służby Cywilnej, Zarządzania Kadrami Służby Cywilnej, Współpracy

Międzynarodowej, Projektów Systemowych i Koordynacji, Szkoleń i Finansowania Projektów, Kadr Wyższych Stanowisk w Służbie Cywilnej, Organizacyjny oraz Samodzielne Stanowiska: ds. Organizacji Pracy Szefa Służby Cywilnej, ds. Zarządzania Strategicznego, ds. Współpracy z Organizacjami i Instytucjami Międzynarodowymi, ds. Obsługi Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej.

Departament Służby Cywilnej liczy obecnie 57 osób. Są to pracownicy i urzędnicy służby cywilnej posiadający wykształcenie prawnicze, politologiczne, ekonomiczne, społeczne, inne.

Przy realizacji niektórych zadań wynikających z kompetencji Szefa Służby Cywilnej, dotyczących m.in. przygotowywania odpowiedzi i wyjaśnień z zakresu stosowania przepisów ustawy o służbie cywilnej oraz przygotowywania projektów aktów prawnych, DSC współpracuje blisko z Departamentem Prawnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

□

Główne zadania DSC KPRM w 2009 r.:

- Zapewnienie właściwej realizacji ustawowych kompetencji Szefa Służby Cywilnej wobec osób zajmujących wyższe stanowiska w służbie cywilnej;
- Przygotowanie i realizacja zadań związanych z efektywnym wdrożeniem nowego systemu służby cywilnej (akty wykonawcze do ustawy o służbie cywilnej, działalność informacyjna, porady dla urzędów, prowadzenie baz danych służby cywilnej);
- Opracowanie strategii oraz standardów zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej;
- Projektowanie i wdrażanie narzędzi zarządzania kadrami służby cywilnej oraz monitorowanie i analiza ich funkcjonowania;
- Kontynuacja reformy wynagrodzeń w służbie cywilnej;
- Zapewnienie współdziałania KPRM z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych w zakresie przygotowywania oraz wykonywania budżetu państwa w części dotyczącej środków na wynagrodzenia oraz szkolenia członków korpusu

służby cywilnej, w tym obsługi rezerw celowych pozostających w dyspozycji Szefa Służby Cywilnej;

- Planowanie limitu mianowań urzędników w służbie cywilnej;
- Planowanie i organizacja szkoleń centralnych w służbie cywilnej;
- Prowadzenie współpracy międzynarodowej w zakresie służby cywilnej, w tym współpracy z organizacjami i instytucjami międzynarodowymi;
- Przygotowanie sprawowania prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w związku z uczestnictwem w pracach Sieci Unii Europejskiej ds. Administracji Publicznej (EUPAN);
- Zapewnienie właściwej realizacji przez Szefa Służby Cywilnej i Kierownictwo KPRM dialogu społecznego – współpracy z dyrektorami generalnymi, środowiskiem eksperckim, związkami zawodowymi, członkami korpusu służby cywilnej.

□

DOBRE PRAKTYKI ZARZĄDZANIA

Szanowni Państwo!

Kierownicy Urzędów!

Kierujecie Państwo blisko 2250 urzędami administracji rządowej. Dbacie o ich funkcjonowanie, rozwój, wizerunek. Wprowadzacie zmiany, podnosicie standardy zarządzania i obsługi obywateli. Dzień po dniu podejmujecie decyzje dotyczące pracowników i interesariuszy.

Chcielibyśmy, aby Państwa osiągnięcia stały się inspiracją dla innych, a cenne doświadczenia zbiorem, z którego może czerpać cała administracja.

Zapraszamy do współpracy i do współredagowania pisma. Zachęcamy do przysyłania korespondencji do rubryki „**Dobre praktyki zarządzania**”, na łamach której będziecie Państwo mogli podzielić się informacjami o efektach swojej pracy, metodach ich osiągania i Państwa drogach do sukcesu.

□

wydawnictwo.ksc@kprm.gov.pl

KLUB DYSKUSYJNY

Witamy w Klubie Dyskusyjnym!

Czy Chcą Państwo zabrać głos w sprawach, które od dawna Państwa nurtują? Czy mają Państwo pomysł, jak usprawnić naszą pracę lub obniżyć jej koszty? Czy chcieliby Państwo podzielić się swymi spostrzeżeniami dotyczącymi funkcjonowania administracji?

Jeżeli odpowiedź na którekolwiek z pytań brzmi TAK, zachęcamy do podzielenia się z nami swymi informacjami i opiniami. Zapraszamy do dyskusji na powyższe bądź zaproponowane przez Państwa tematy. Napływającą do nas korespondencję będziemy publikować w kolejnych numerach pisma.

Klub Dyskusyjny Służby Cywilnej uważamy za otwarty!

Nasze propozycje

Jak niefinansowo motywować pracowników administracji?

Czy członek korpusu służby cywilnej powinien podejmować dodatkowe zatrudnienie?

Czy należy reformować status pracowniczy kierowników zespołonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich i powiatowych?

Czy centralne zamówienia publiczne mogłyby obniżyć koszty funkcjonowania administracji?

Czy pewne zadania, wykonywane obecnie przez organy państwa, mogłyby być wykonywane przez firmy zewnętrzne?

Jak walczyć z korupcją?

wydawnictwo.ksc@kprm.gov.pl

Ankieta internetowa

Moje pismo

Aby poznać Państwa opinie nt. prezentowanego „Przeglądu Służby Cywilnej” i Państwa oczekiwania dotyczące periodyku zapraszamy do udziału w badaniu internetowym, dotyczącym formuły wydawniczej i zawartości merytorycznej pisma.

Państwa uwagi, wnioski i propozycje będą dla nas niezwykle cenne i pomocne przy programowaniu kolejnych numerów wydawnictwa.

□

Ankieta: [Przegląd Służby Cywilnej](#)

Czy wiesz, że?

Zgodnie z Regulaminem gospodarowania środkami Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów środki Funduszu przeznacza się na działalność socjalną organizowaną na rzecz osób uprawnionych, w tym na:

- 1) świadczenia urlopowe dla pracowników,
- 2) świadczenia wypoczynkowe dzieci i młodzieży w wieku od 3 do 24 lat,
- 3) dofinansowanie wypoczynku dla emerytów i rencistów wyłącznie na terenie kraju,
- 3a) dofinansowanie wypoczynku współmałżonkom będącym na wyłącznym utrzymaniu pracownika, emeryta albo rencisty,
- 4) zwrotne pożyczki mieszkaniowe na:
 - a) uzupełnienie wkładu własnego na mieszkanie spółdzielcze, budowę domu jednorodzinnego lub zakup mieszkania (domu jednorodzinnego),
 - b) adaptację pomieszczeń na cele mieszkalne,
 - c) remonty i modernizację lokalu lub budynku mieszkalnego,
- 5) finansowanie działalności kulturalnej i sportowo-rekreacyjnej oraz imprez o charakterze okolicznościowym,
- 6) bezzwrotne zapomogi pieniężne.

Czy zajrzeli Państwo już na stronę intranetową Państwa urzędu? A warto!

W **SC CAFÉ** czekamy na Państwa korespondencje. Serwujemy miłą, serdeczną atmosferę, a na deser nowinki z życia administracji. Razem wiemy więcej.

Mamy nadzieję, że zechcą się Państwo podzielić z nami swoją wiedzą, a ciekawostki czy nowinki dotyczące administracji wzbogacą nasze zawodowe (i nie tylko) życie.

Państwa korespondencje będziemy publikować w kolejnych numerach pisma.

Zapraszamy do przyjemnej lektury po równie miłej pracy.

wydawnictwo.ksc@kprm.gov.pl

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW; ALEJE UJAZDOWSKIE 1/3; 00-583 WARSZAWA

WYDAWCA: SZEFSŁUŻBY CYWILNEJ

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW – DEPARTAMENT SŁUŻBY CYWILNEJ
REDAKTOR NACZELNY: DAGMIR DŁUGOSZ – DYREKTOR DEPARTAMENTU SŁUŻBY CYWILNEJ KPRM
ZASTĘPCY DYREKTORA: MARIA REUTT, ARTUR OBŁUSKI, WOJCIECH ZIELIŃSKI

REDAKCJA: WYDZIAŁ ORGANIZACYJNY DEPARTAMENTU SŁUŻBY CYWILNEJ KPRM
NACZELNIK WYDZIAŁU – JACEK NIEWIAROWSKI, TEL. 22 694 73 21, E-MAIL JNIEWIAR@KPRM.GOV.PL
REDAKTOR PROWADZĄCY DOROTA GDAŃSKA, TEL. 22 694 74 20, E-MAIL DGDANSKA@KPRM.GOV.PL
OPERATOR DTP – TOMASZ MOSTOWSKI
WSPÓŁPRACOWNICY: PRACOWNICY DEPARTAMENTU SŁUŻBY CYWILNEJ KPRM

WYDAWNICTWO.KSC@KPRM.GOV.PL